

București

București este capitala României și, în același timp, cel mai populat oraș și cel mai important centru industrial și comercial al țării. Populația de 1.883.425 de locuitori (2011^[2]) face ca Bucureștiul să fie al zecelea oraș ca populație din Uniunea Europeană. Conform unor estimări ale unor specialiști, Bucureștiul adună zilnic peste trei milioane de oameni, iar în următorii cinci ani, acest număr va depăși patru milioane.^[5] La acestea se adaugă faptul că localitățile din preajma orașului, care vor face parte din viitoarea Zonă Metropolitană, însumează o populație de aproximativ 430.000 de locuitori.^[6]

Prima mențiune a localității apare în 1459. În 1862 devine capitala Principatelor Unite. De atunci a suferit schimbări continue, devenind centrul scenei artistice, culturale și mass-media românești. Arhitectura elegantă și atmosfera sa urbană i-au adus în Belle Époque supranumele de „Micul Paris”. În prezent se situează pe același nivel administrativ cu județele României și este împărțit în șase sectoare.

Imagine din satelit a Bucureștiului în 2005

2 Geografie

2.1 Așezare geografică și relieful

Bucureștiul se află în sud-estul României, între Ploiești la nord și Giurgiu la sud. Orașul se află în Câmpia Vlăsiei, care face parte din Câmpia Română. La est se află Bărăganul, în partea de vest Câmpia Găvanu Burdea, iar la sud este delimitat de Câmpia Burnazului.

Câmpia Bucureștiului, subunitate a Câmpiei Vlăsiei, se extinde în N-E și E până la Valea Pasărea, în S-E și S până la Câmpul Călnăului și Lunca Argeș-Sabar, în S-V tot până la Lunca Argeș-Sabar, iar în N-V până la Câmpia Titu. S-a format prin retragerea treptată a lacului cuaternar, ca urmare a mișcării de înălțare a Carpaților și Subcarpaților și a intenselor aluvionări. În Pleistocenul superior aluviunile au fost acoperite cu loess și depozite loessoidale, iar la începutul Holocenului depresiunea era complet exondată. În acest timp râurile își prelungesc cursurile și își intensifică eroziunea liniară în pătura groasă de loess, fragmentând astfel câmpia.

Câmpia Bucureștiului are altitudini cuprinse între 100–115 m, în partea nord-vestică, și 50–60 m, în cea sud-estică, în lunca Dâmboviței. Orașul propriu-zis se desfășoară între 58 m și 90 m altitudine. Peste 50% din suprafața sa se încadrează în intervalul hipsometric de 80–100 m, iar pantele nu depășesc valoarea de 20. Fragmentarea este mai accentuată în jumătatea estică, unde se ajunge la 1–1,5 km/km².

Relieful câmpiei este constituit dintr-o succesiune de

1 Etimologie

La jumătatea secolului al XVII-lea călătorul oriental Evliya Çelebi nota în memoriile sale că numele reședinței de scaun a Țării Românești se trage de la acel fiu al lui Gebel-ul Himme din tribul Beni-Kureis, anume Ebu-Karis, de aici Bukris - București.^[7] În 1781 istoricul elvețian Franz Josef Sulzer considera că numele vine de la „bucuria, bucuros, a bucura”.^[7]

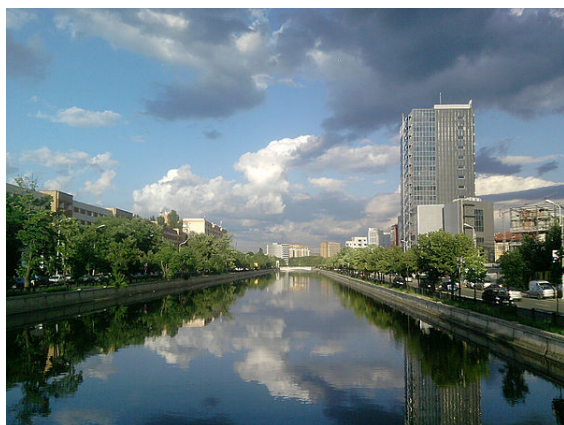
Trei decenii mai târziu, într-o carte tipărită la Viena, se consemna că denumirea se trage de la pădurile de fag ce se numesc „Bukovie”.^[7]

Istoricul Adrian Majuru amintește că în limba albaneză „bukureshti” înseamnă „frumos este”.^[7] Prima mențiune scrisă despre Bucur ca întemeietor, figurează în însemnările consulului Angliei la București, Wilkinson, publicate în 1820 la Londra.^[7]

Prin etimologie populară domnitorii fanarioți au tradus toponimul prin Hilariopolis, ceea ce, în limba greacă, înseamnă „Orașul Veseliei”.^[8]

câmpuri (interfluvii) și văi (cu terase și lunci) care se succed de la nord către sud:

- Câmpul Băneasa (sau Otopeni), situat la nord de Valea Colentinei, are altitudini de 90–95 m și densitatea fragmentării mai mare în sectorul sudic, de 0,5–1 km/km². La contactul cu versantul Văii Colentina, pantele pot depăși 50.
- Valea Colentinei este asimetrică (datorită versantului drept mai abrupt) și puternic meandrată. La intrarea în București are lățimea de 0,5 km, iar la ieșire, de 1,5 km. În lungul ei apar două terase joase (de 2–3 m și de 4–6 m) și martori desprinși din câmpuri sau din terase. Lunca este largă și bine dezvoltată pe ambele maluri, însă din cauza lucrărilor de regularizare a fost acoperită de apele lacurilor de acumulare. Se mai păstrează doar câteva popine sub forma unor insule: Plumbuita, Ostrov, Dobroești și Pantelimon.
- Câmpul Colentinei (sau Giulești-Floreasca), cuprins între râul omonim și Dâmbovița, acoperă circa 36% din teritoriul Municipiului, având o înclinare ușoară pe direcția NV-SE (între 80 și 60 m altitudine). Densitatea fragmentării are valori cuprinse între 0 și 1 km/km².

Râul Dâmbovița în București

- Valea Dâmboviței este săpată în loess, având malul drept mai abrupt și înalt (aproximativ 10–15 m), iar cel stâng mai coborât (între 4–5 m în amonte și 7–8 m în aval). Terasile sunt dezvoltate, predominant, pe partea stângă a râului și sunt în număr de patru. Până la amenajarea cursului, în luncă se găseau piscuri, popine, renii, grinduri, ostroave și maluri abrupte. În prezent se mai păstrează o serie de piscuri (Uranus-Mihai Vodă) și popine (Dealul Mitropoliei, Colina Radu Vodă, Movila Mare).
- Câmpul Cotroceni-Berceni (sau Cotroceni-Văcărești) se desfășoară între Valea Dâmboviței, la nord, și de râul Sabar, la sud. Scade în altitudine de la vest (90 m) spre est (60 m), predominând treptele

hipsometrice de 70–80 m și 80–90 m, iar densitatea fragmentării ajunge până la 0,5–1 km/km² ^[9].

2.2 Apele, flora și fauna

Bucureștiul se află situat pe malurile râului **Dâmbovița**, ce se varsă în **Argeș**, afluent al **Dunării**. Mai multe lacuri se întind de-a lungul râului **Colentina**, în perimetrul orașului, precum **Lacul Herăstrău**, **Lacul Floreasca**, **Lacul Tei** sau **Lacul Colentina**. Și în centrul orașului există un lac, în **Parcul Cișmigiu**. Acest lac, fostă baltă în vechiul oraș medieval, este înconjurat de **Grădina Cișmigiu**, inaugurată în 1847 după planurile arhitectului german Carl F. W. Meyer. Pe lângă Cișmigiu în București mai există și alte parcuri mari: **Parcul Herăstrău** (cu Muzeul Satului) și **Grădina Botanică** (cea mai mare din România și care cuprinde peste 10.000 de specii de plante inclusiv exotice), **Parcul Tineretului**, **Parcul Alexandru Ioan Cuza** (cunoscut și ca **Parcul Titan** sau **Parcul IOR**), precum și multe parcuri mai mici și spații verzi amenajate de primăriile de sector. De remarcat este prezența nenumăraților **maidanezi** în parcurile și pe străzile capitalei. ^[10]

Parcul Herăstrău

2.3 Clima

Clima în capitală este specifică României, respectiv **temperat-continentală**. Sunt specifice patru anotimpuri, **iarnă**, **primăvară**, **vară** și **toamnă**. Iernile în București sunt destul de blânde cu puține zăpezi și temperaturi relativ ridicate, în timp ce în ultimii ani verile sunt foarte calde, chiar caniculare (cu temperaturi foarte ridicate de până la 35 grade Celsius) și cu puține precipitații. Aceasta face ca diferențele de temperatură iarnă - vară să fie de până la 50 de grade. ^[11]

3 Istorie

Legenda spune că Bucureștiul a fost fondat de un oier pe nume Bucur. Conform altei variante mai probabile, Bu-

Strada Blăneni în 1836, acuarelă

București în preajma anului 1900

Moara lui Assan (aici o imagine de la începutul secolului XX)

curești a fost întemeiat de către **Mircea cel Bătrân** la sfârșit de **secol XIV**.

Pe malurile Dâmboviței și ale Colentinei este atestată cultura paleolitică și neolitică. Până în 1800 î. Hr. apar anumite dovezi ale unor comunități în zonele **Dudești**, **Lacul Tei** și **Bucureștii-Noi** de astăzi. Săpăturile arheologice arată trecerea acestei zone printr-un proces de dezvoltare din epoca **bronzului** și până în anul 100 î. Hr., în timpul căruia zonele **Herăstrău**, **Radu Vodă**, **Lacul**

Tei, **Pantelimon**, **dealul Mihai Vodă**, **Popești-Leordeni** și **Popești-Novaci** sunt populate de indo-europeni (mai precis **geto-daci**). Primele locuințe după retragerea aureliană din 273 d. Hr. sunt atestate în secolele **III - XIII**, până în **Evul Mediu**.

Așezarea este atestată documentar la 21 septembrie 1459 într-un act emis de **Vlad Țepeș**, domn al **Țării Românești**, prin care se întărește o moșie unor boieri. Cetatea **Dâmboviței**, cum mai apare în primii ani orașul, avea rol strategic, urmând să supravegheze drumul ce mergea de la **Târgșor la Giurgiu**, în ultima așezare aflându-se o garnizoană otomană. În scurt timp, **Bucureștii** se afirmă, fiind ales la 14 octombrie 1465 de către **Radu cel Frumos** ca reședință domnească. În anii 1558 - 1559, la **Curtea Veche** este construită **Biserica Domnească**, ctitorie a domnului **Mircea Ciobanul**, aceasta rămânând până astăzi cel mai vechi lăcaș de cult din oraș păstrat în forma sa inițială.

În 1659, sub domnia lui **Gheorghe Ghica**, **Bucureștii** devine capitala **Țării Românești**, din ordin turcesc, pentru a avea o capitala în zona de câmpie și aproape de Dunare, mai ușor de controlat în comparație cu **Târgoviște**. Din acel moment se și trece la modernizarea acestuia. Apar primele drumuri pavate cu piatră de râu (1661), se înființează prima instituție de învățământ superior, **Academia Domnească** (1694) și este construit **Palatul Mogoșoaiei** (**Constantin Brâncoveanu**, 1702), edificiu în care astăzi se află **Muzeul de Artă Feudală Brâncovenească**. În 1704, la inițiativa spătarului **Mihai Cantacuzino** **Spitalul Colțea**, care a fost avariat ulterior într-un incendiu și un cutremur și reconstruit în 1888.

Imagine panoramică a Bucureștiiului din 1927

În scurt timp, **Bucureștii** se dezvoltă din punct de vedere economic; se remarcă creșterea numărului meșteșugarilor, ce formau mai multe bresle (ale croitorilor, cizmarilor, cavafilor, cojocarilor, pânzarilor, șalvaragiilor, zăbunarilor ș.a). Odată cu acestea continuă modernizarea orașului. Sunt create primele manufacturi și cișmele publice, iar populația se mărește continuu prin aducerea de locuitori din întreaga Muntenie (catagrafiatul din 1798 indica 30.030 de locuitori, în timp ce cel din 1831 număra 10.000 de case și 60.587 de locuitori).

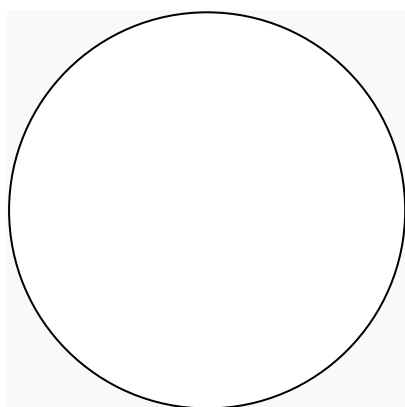
Încet-încet apar o serie de instituții de interes (Teatrul Național, Grădina Cișmigiu, Cimitirul Șerban Vodă, Societatea Academică din București, Societatea Filarmonică din București, Universitatea din București, Gara de Nord, Grand Hotel du Boulevard, Ziarul Universul, cafenele, restaurante, Grădina Botanică din București, Ateneul Român, Banca Națională, cinematografe) și inovații în materie de tehnologie și cultură (iluminatul cu petrol lampant, prima linie de tramvai, iluminatul electric, primele linii telefonice).

Municipiul București a fost până la instaurarea regimului comunist în România reședința județului Ilfov (interbelic). În aceea perioadă era denumit "Micul Paris" datorită asemănării cu capitala franceză, dar și-a pierdut farmecul în perioada comunismului. În ultimul timp dezvoltarea imobiliară a stârnit îngrijorare cu privire la soarta clădirilor de interes istoric din oraș, în special a acelor din centrul istoric.^[13]

3.1 Tratatate semnate

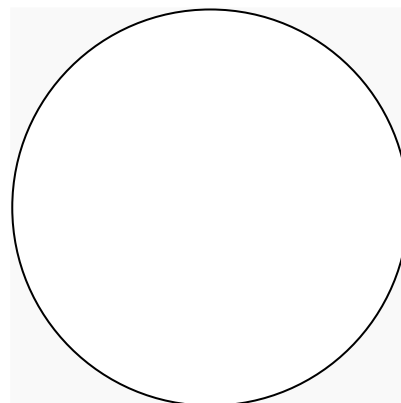
- 28 mai 1812 - la sfârșitul Războiului Ruso-Turc, Principatul Moldovei pierde partea sa răsăriteană, Basarabia
- 3 martie 1886 - la sfârșitul războiului între Serbia și Bulgaria
- 10 august 1913 - la sfârșitul celui de-al Doilea Război Balcanic
- 4 august 1916 - tratatul de alianță între România și Antanta (Franța, Anglia, Rusia și Italia)
- 6 mai 1918 - tratatul între România și Puterile Centrale, care nu a fost niciodată ratificat

4 Populație

Componenta etnică a municipiului București
Români (85.95%)
Romi (1.27%)

Necunoscută (11.68%)
Altă etnie (1.1%)

Componenta confesională a municipiului București
Ortodocși (84.31%)
Romano-catolici (1.17%)
Necunoscută (11.8%)
Altă religie (2.72%)

Conform recensământului efectuat în 2011, populația municipiului București se ridică la 1.883.425 de locuitori, în scădere față de recensământul anterior din 2002, când se înregistraseră 1.926.334 de locuitori.^[14] Majoritatea locuitorilor sunt români (85,95%), cu o minoritate de romi (1,27%). Pentru 11,68% din populație, apartenența etnică nu este cunoscută.^[2] Din punct de vedere confesional, majoritatea locuitorilor sunt ortodocși (84,31%), cu o minoritate de romano-catolici (1,17%). Pentru 11,8% din populație, nu este cunoscută apartenența confesională.^[15]

Vezi și: *Populația României*

4.1 Evoluția demografică

4.2 Structura etnică și confesională

4.2.1 1877

- 177.646 persoane cu reședința în București. Din punct de vedere religios: predominau creștinii, din care: 132.987 (75%) ortodocși, 16.991 (10%) romano-catolici, 5.854 (3%) protestanți, 796 creștini armeni și 206 lipoveni (ortodocși de rit vechi). Dintre celelalte religii, cei mai numeroși erau evreii (20.749 sau 12%, având 10 sinagogi și 20 capele), precum și un mic număr de musulmani (predominanți turci) care la vremea aceea nu dețineau încă o moschee. Ortodocșii erau predominant români, existând și mici grupuri de bulgari și refugiați albanezi ortodocși. Romano-catolicii erau germani, maghiari și polonezi. Protestanții erau germani și

maghiari.

4.2.2 1930

- Structura confesională: 486.193 ortodocși (76,08%), 76.480 mozaici (11,96%), 36.414 romano-catolici (5,69%), 12.882 greco-catolici (2,01%), 12.203 lutherani (1,90%), reformați (1,14%) ș.a.

Notă: În cazul persoanelor numărate drept “sârbi” este vorba în general de bulgari. La recensământul din 1930 lipovenii au fost incluși la categoria “alții” (la recensămintele ulterioare au fost incluși rușilor), iar cehii au fost incluși slovacilor. La recensământul din 2002 au fost numărați 21 ceangăi care au fost incluși la categoria “alții”.

4.2.3 2002

În anul 2002, structura confesională era: 1.850.414 ortodocși (96,05%), 23.450 romano-catolici (1,21%), 9.488 musulmani (0,49%), 7.558 greco-catolici (0,39%), 5.452 penticostali, 4.381 adventiști ș.a. De asemenea 1068 persoane s-au declarat fără religie și 2.590 atei.

- Catedrala greco-catolică Sf. Vasile cel Mare
- Catedrala Patriarhală
- Catedrala romano-catolică Sf. Iosif
- Moscheea ar-Rahman

4.3 Comunități minoritare

4.3.1 Comunitatea țigănească

Cea mai numeroasă comunitate minoritară în București la recensământul din 2002 a fost comunitatea țigănească (27.322 persoane, adică 1,4% din populație). În cursul anilor '90 mulți țigani au emigrat în Occident sau s-au întors în localitățile din provincie din care emigraseră în anii 1970-1989. La recensământul din 1992 au fost numărați 32.984 țigani (adică 1,6% din populație).

Teatrul Evreiesc de Stat

Templul Coral, principala sinagogă din București

4.3.2 Comunitatea evreiască

Cea mai numeroasă comunitate minoritară din București era odinioară cea evreiască. În 1930 trăiau în București 69.885 de evrei, reprezentând 10,93% din populația orașului. Evenimentele celui de-al doilea război mondial și apoi emigrarea în Israel au dus la scăderea masivă a populației evreiești din București. Pe locul cartierului evreiesc se află astăzi complexul comercial Unirea și zona adiacentă. În București funcționează în continuare un teatru evreiesc de stat. Continuă să existe mai multe sinagogi și cimitire evreiești (unul dintre cimitirele evreiești este sefard). În 1992 au fost numărați 3.883 evrei, iar în 2002 2.473 evrei.

Calvineum

4.3.3 Comunitatea maghiară

Conform datelor recensământului din 1930, în acel an trăiau în București 24.052 maghiari, reprezentând 3,76% din populația municipiului. Era vorba îndeosebi de **secui** din județele **Trei Scaune** (azi județul Covasna), **Odorhei** și **Ciuc** (azi județul Harghita).

Comparativ, în anul 1992 trăiau 8.585 maghiari, reprezentând 0,36% din totalul populației orașului, iar în 2002 5.834 maghiari (0,3%). În București funcționează **Liceul Teoretic Ady Endre** cu limba de predare maghiară. **Casa Petőfi** e centrul cultural al comunității, unde funcționează și biblioteca. În București apare cotidianul național **Új Magyar Szó**, iar lunar este editat și ziarul comunității: **Bukaresti Közlöny**. **Biserica Reformată** (calvină) din București oferă liturghii în limba maghiară. Printre bucureștenii de origine maghiară se numără **Vera Renczi**, **Daniela Gyorfí** și **Eva Kiss**.

Biserica Evanghelică C.A.

4.3.4 Comunitatea germană

Comunitatea germană datează încă din secolul XVIII, fiind compusă preponderent din negustori **sași**. Din acest secol datează și prima mențiune a unei biserici luterane din lemn. În preajma Primului Război Mondial proporția germanilor atingea 8%, fiind vorba nu numai de sași, ci și de **prusieni** și **austrieci**. În București funcționează **Colegiul Goethe** (fostul "Liceu Teoretic Hermann Oberth") cu limba de predare germană. De asemenea continuă să existe biserica luterană (evanghelică) cu limba de

liturghie germană. La recensământul din 1977 populația germană era alcătuită din aproape 8.000 persoane. În 1992 au fost numărați 4.391 germani, iar în 2002 doar 2.358 germani.

Denumirea renumitei **străzi Lipscani** provine de la negustorii din orașul german **Lipsca** (Leipzig).

Biserica armenescă

4.3.5 Comunitatea armeană

O comunitate cu vechi tradiții culturale și economice în București este cea armeană. În anul 1930 trăiau în București 4.748 de armeni, reprezentând 0,74% din populația municipiului. La recensământul din 1992 au fost numărați 909, iar în 2002 doar 815 armeni în București. Locuri precum **Strada Armenescă** amintesc de prezența armenilor în oraș. Există o biserică și un cimitir armenesc în București.

Biserica ortodoxă greacă

4.3.6 Comunitatea greacă

O altă comunitate cu vechi tradiții în București este cea grecească. Aceasta datează încă din timpul **perioadei fanariote** (1715-1821). În 1930 trăiau în București 4.293 de greci, reprezentând 0,67% din totalul populației orașului.

Biserica romano-catolică bulgară

4.3.7 Comunitatea bulgară

Prezența unei populații **bulgărești** în București are o vechime de mai multe secole, existând încă din sec. XVII-lea, când niște călugări catolici franciscani bulgari ridicaseră pe locul actualei biserici **Bărăția** o biserică din lemn. Majoritatea bulgarilor din București sunt ortodocși, fiind reuniți din 1954 până în aprilie 2009 în biserica ortodoxă bulgarească „Sf. prooroc Ilie” (actualmente „Sf. Ilie-Hanul Colței”, preluată de Biserica Ortodoxă Română, prin Arhiepiscopia Bucureștilor-protopopiatul III Capitală). Preluarea acestei biserici este considerată abuzivă de comunitatea bulgărească și de Biserica Ortodoxă Bulgară [16][17][18][19], pe când Biserica Ortodoxă Română privește acest gest ca fiind legitim. [20] De asemenea, se întâlnesc și bulgari catolici, reprezentați de **Biserica Sfânta Născătoare de Dumnezeu**. Motivele pentru care bulgarii au sosit în București sunt diverse: fie politice (se refugiau din cale orpeliștii otomane înainte de 1878), fie socio-economice (pentru a avea un trai mai bun—mai ales în prima jumătate a sec. XX). Autoritățile comuniste au închis **Liceul bulgăresc**, însă în toamna anului 1999, la București a fost redeschisă, în paralel cu Liceul român

Fosta biserică ortodoxă bulgară

din Sofia, vechea Școala bulgară cu 3 clase și un număr de 84 de elevi, cu predare în limba bulgară. Unele cartiere din București continuă să aibă o populație numeroasă de bulgari: **Giulești-Sârbi** [21], **Dudești-Ciolea** (în bună parte catolici) [22]. Bulgari trăiesc și în cartiere din unele sate aflate în preajma Capitalei (în **Brănești**, **Bragadiru**, **Glina**, **Dobroești**, **Pantelimon**, **Colentina**, **Chiajna**, **Roșu** sau bulgari catolici pavlicheni în **Popești-Leordeni** [23]).

4.3.8 Comunitatea poloneză

În București trăiește de asemenea o populație poloneză, aproape la fel de semnificativă ca și cea din Bucovina. Polonezii au sosit în special înaintea Primului Război Mondial, dar și în timpul celui de-al Doilea Război Mondial - în ambele cazuri ca refugiați care au hotărât să se stabilească aici. În cadrul emigrației polone, un rol însemnat a jucat Uniunea Emigrației Polone (1866-1871), care a avut o filială și la București. Într-o proporție semnificativă polonezii bucureșteni sunt intelectuali, iar unul dintre ei, H. Dąbrowski, a fost primul Bucureștului în perioada 1940-1942. Strada Polonă este numită după această comunitate. Azi mai trăiesc în București câteva sute de polonezi, însă în anul 1890 numărul acestora se ridica la aproximativ 3.000 de persoane (aprox. 1,5% din populația orașului).

4.3.9 Comunitatea albaneză

București este centrul **comunității albaneze din România**. Comunitatea albaneză bucureșteană a început să se formeze în prima jumătate a secolului XIX, când capitala Țării Românești a devenit un centru al inițiativelor culturale ale unor intelectuali precum **Dora d'Istria**, **Naim Frashëri**, **Jani Vreto** și **Naum Veqilharxhi** (autorul primului abecedar albanez, tipărit la București în 1844). **Aleksander Stavre Drenova** a conceput versurile imnului național albanez **Hymni i Flamurit** pe vremea când locuia în București. Cei mai mulți dintre acești intelectuali se refugiaseră în România din calea opreliștei otomane. În 1920 trăiau în București aproape 20.000 de albanezi. Azi mai trăiesc doar câteva sute de albanezi în București. Majoritatea albanezilor bucureșteni sunt creștini ortodocși, dar există într-un număr mai mic și albanezi musulmani.

4.3.10 Comunitatea musulmană

Comunitatea musulmană din București este formată atât din imigranți, cât și din populație autohtonă, ai cărei urmași au sosit de-a lungul timpului. Centrul vieții spirituale a musulmanilor bucureșteni a fost, de la începutul secolului al XX-lea, geamia București, construită în **parcul Carol I** și mutată în timpul regimului comunist în zona pieței Eroii Revoluției.^[24] Prima moschee din oraș construită după căderea regimului comunist este Ar Rahman, aflată pe strada Munții Gurghiului din cartierul **Crângași**, aceasta a fost inaugurată în 1995, iar construcția a fost terminată în 2002.^[25] De atunci s-au construit mai multe moschei.

5 Economie și infrastructură

Centrul Financial Plaza

Bucureștiul este cel mai mare centru economic al României. În anul 2010 capitala a realizat aproximativ

22,7% din **Produsul Intern Brut** al României și împreună cu **județul Ilfov** 25,3% conform datelor instituțiilor de specialitate, iar PIB/locuitor cu 240% mai ridicat decât media națională. În București se regăsește cea mai mare parte dintre ramurile economice specifice României excluzând **agricultura**. Începând cu domeniul **serviciilor** și terminând cu **construcțiile**. Întreprinderile constructoare de mașini (utilaj greu, utilaj siderurgic, petrolier, mașini și utilaje agricole, locomotive, vagoane, avioane și elicoptere, autobuze). Industrie electrotehnică, electronică, mecanică fină, optică. Întreprinderi chimice, de materiale de construcție, de prelucrare a lemnului. Bucureștiul este un important nod feroviar, rutier și aerian.

6 Transport

Bucureștiul este principalul nod feroviar (nouă magistrale și o **cale ferată** de centură de 74 km) și rutier (șapte magistrale, numeroase **autogări**) al țării; tot aici se află **aeroporturile „Băneasa”** (inaugurat în 1920 pentru traficul intern) și **„București-Otopeni”** (inaugurat în 1970, pentru traficul internațional). **Metroul bucureștean** are 3 linii magistrale, construite între 1974 și 1989, însumând circa 60 km lungime.

6.1 Transportul public

Sistemul extensiv al transportului public din București este cel mai mare din România. Este compus din **sistemul de metrou** de 71 km operat de către **Metrorex** și rețeaua transportului de suprafață—**autobuze** (110 linii^[26]), **troleibuze** (15 de linii^[26]), **tramvaie** (24 de linii^[26]) și **metrou ușor**—operată de către **RATB**. Adicional, funcționează și rețeaua microbuzelor private. Există și companii de taxi (10.000 de taxiuri licențiate).^[27]

6.2 Transportul aerian

În București există în prezent două aeroporturi funcționale: **Aeroportul Internațional Henri Coandă** (inițial „Otopeni”) și **Aeroportul Internațional Aurel Vlaicu** (inițial „Băneasa”). Henri Coandă este cel mai mare aeroport al României deservind cinci milioane de pasageri în 2007 și fiind centrul principal pentru operatorul național **TAROM**. De acolo pleacă și sosesc zilnic zboruri din alte orașe din România precum și numeroase alte aeroporturi din Europa, America de Nord, Asia și Africa. Aurel Vlaicu este folosit de către **companiile aeriene low-cost** și pentru a deservi avioanele charter.

6.3 Transportul feroviar

București este nodul feroviar principal al companiei naționale **Căile Ferate Române**. Cea mai importantă stație

feroviară este Gara de Nord din care pleacă și sosesc trenuri zilnice din diverse localități românești, precum și din orașe europene:

Autobuz Linia 205 Bucuresti

Troleibuzul Iveco-Citelis circulând pe traseul 91

Tramvai Bucuresti

- Belgrad (Serbia)
- Budapesta (Ungaria)
- Sofia (Bulgaria)

Gara de Nord

Stația de metrou Titan

- Viena (Austria)
- Chișinău (Republica Moldova)
- Kiev (Ucraina)
- Salonic (Grecia)
- Moscova (Federația Rusă)
- Istanbul (Turcia)

Prin Gara de Nord trec zilnic 283 trenuri ale operatorului de stat CFR Călători^[28] și 2 ale operatorului privat Regiotrans^[29]. De asemenea există și alte gări: Basarab, Băneasa, Obor / Est, Progresul, Titan Sud. Din oraș pornesc 5 magistrale feroviare: 300 (București-Oradea), 500 (București-Bacău-Suceava-Verești), 700 (București—Brăila-Galați), 800 (București-Constanța), 900 (București-Drobeta-Turnu Severin-Timișoara-Jimbolia) și 3 linii secundare interoperabile: 901 (București-Pitești-Craiova), 902 (București-Giurgiu) și 903 (București-Oltenești).

6.4 Transportul rutier

Elementul de bază al rețelei străzilor urbane din București sunt bulevardele de mare circulație, care pleacă din centrul urban la suburbii. Axele principale (nord-sud, est-vest, nord-vest-sud-est) și două inele (interior și exterior) contribuie la reducerea aglomerației din trafic. Străzile în

municipii sunt de obicei înțesate în timpul **orelor de vârf** din cauza creșterii numărului mașinilor în anii recenti. În fiecare zi, peste un milion de vehicule circulă în interiorul orașului. Aceasta a rezultat în apariția gropilor, care acum sunt considerate ca fiind cea mai mare problemă de infrastructură a Bucureștiului.

București este principalul nod al rețelei drumurilor naționale române, fiind punctul de începere pentru trei autostrăzi (A1 spre Pitești și A2 spre Constanța, A3 spre Ploiești) și nouă drumuri naționale (DN1 spre Oradea, DN1A spre Brașov, DN2 spre Suceava, DN3 spre Călărași, DN4 spre Oltenița, DN5 spre Giurgiu, DN6 spre Timișoara și Cenad, DN7 spre Nădlac și DN71 spre Sinaia).

6.5 Transportul pe apă

În ciuda faptului că se situează pe malurile râului Dâmbovița, fiindcă acest râu nu este navigabil, București nu a funcționat niciodată ca port, rolul acesta fiind rezervat pentru alte orașe, precum Giurgiu și Oltenița, aceste orașe fiind amplasate la distanțe mici: 65, respectiv 62 kilometri. În anul 2010, mai mulți politicieni au reluat ideea continuării construcțiilor la Canalul Dunăre-București de lungime de 73 km, care va lega orașul cu Dunărea, prin canalizarea râurilor Dâmbovița și Argeș. Potrivit primarului Capitalei, Sorin Oprescu, canalul este finalizat în proporție de 65%. Totodată, ministrul Dezvoltării Regionale și Turismului, Elena Udrea, declara, în iunie 2010, că intenționează să includă proiectul în Strategia Uniunii Europene pentru Regiunea Dunării. Se așteaptă ca acest canal să devină o componentă importantă a infrastructurii de transport orașenești.^[30]

7 Administrație

Bucureștiul are un statut special în țară, fiind singurul oraș care nu aparține nici unui județ. Totuși, populația sa este mai numeroasă decât a oricărui județ.

Primăria administrează orașul și este condusă de un Primar General (actualmente Sorin Oprescu). Orașul are o suprafață totală de 228 km², pe care se întind 6 sectoare administrative, fiecare conduse de o primărie proprie. Sectoarele sunt dispuse radial (și numerotate în sensul acelor de ceasornic) astfel încât fiecare să aibă în administrație o parte a centrului Bucureștiului. Primăria Generală este responsabilă cu utilitățile (apa, transportul, bulevardele principale), iar Primăriile sectoarelor au responsabilitatea contactului dintre cetățeni și consiliile locale, străzile secundare, parcuri, școli și serviciile de salubritate.

7.1 Împărțirea pe sectoare

- **Sectorul 1** avea în luna ianuarie 2009 un număr de 227.717 locuitori și include cartierele: Aviatorilor, Aviației, Băneasa, Bucureștii Noi, Dămăroaia, Domenii, Dorobanți, Gara de Nord, Grivița, Victoriei, Pajura, Pipera, Primăverii, Chitila, și o mică parte din Giulești. În urma alegerilor din 2012, în funcția de primar de sector a fost reales Andrei Ioan Chiliman (USL).
- **Sectorul 2** avea în luna ianuarie 2009 un număr de 357.338 locuitori și include cartierele: Pantelimon, Colentina, Iancului, Tei, Fundeni, Floreasca. În urma alegerilor din 2012, în funcția de primar de sector a fost reales Neculai Onțanu (UNPR).
- **Sectorul 3** avea în luna ianuarie 2009 un număr de 399.231 locuitori și include cartierele: Vitan, Dudești, Titan, Balta Albă, Centrul Civic^[31]. În urma alegerilor din 2012, în funcția de primar de sector a fost ales Robert Negoită (USL).
- **Sectorul 4** avea în luna ianuarie 2009 un număr de 300.331 locuitori și include cartierele: Berceni, Olteniței, Giurgiului, Văcărești, Timpuri Noi, Tineretului. În urma alegerilor din 2012, în funcția de primar de sector a fost reales Cristian Popescu-Piedone (USL).
- **Sectorul 5** avea în luna ianuarie 2009 un număr de 288.690 locuitori și include cartierele: Rahova, Ferentari, Giurgiului^[32], Cotroceni. În urma alegerilor din 2012, în funcția de primar de sector a fost reales Daniel Marian Vanghelie (USL).
- **Sectorul 6** avea în luna ianuarie 2009 un număr de 371.060 locuitori și include cartierele: Drumul Taberei, Ghencea, Militari, Crângași, Giulești. În urma alegerilor din 2012, în funcția de primar de sector a fost ales Rareș Mănescu (USL).

7.2 Zona metropolitană

Zona metropolitană București (pe scurt ZMB) cuprinde actualmente aproximativ 2,4 milioane de locuitori (neoficial 3,4 milioane).^[6] Conform proiectelor Primăriei București, ZMB urmează să fie mărită astfel încât să cuprindă 94 de unități administrative - teritoriale, întinse pe circa 5.000 Km².

7.3 Calitatea vieții

Conform studiilor despre calitatea vieții în orașele lumii, emise anual de firma de consultanță Mercer, București se află pe locul 94 în topul mondial al calității vieții, în anul 2001,^[33] și au coborât pe locul 108 în anul 2009.^[34] Bucureștiul este astfel pe penultimul loc în topul calității

vieții, între capitalele Uniunii Europene, pe ultimul loc fiind capitala bulgară, Sofia.

8 Instituții, monumente și obiective turistice

Interiorul Palatului Parlamentului

În București își au sediul Parlamentul (Palatul Parlamentului sau Casa Poporului), Guvernul și Președinția României. De asemenea, își au sediul numeroase instituții de cultură, precum sunt: **Academia Română** (fondată în 1866), peste 60 de institute de cercetare, Universitatea, Institutul Politehnic, Institutul de Medicină, alte numeroase institute de învățământ superior, mari biblioteci (Biblioteca Academiei, fondată în 1867, circa 8 milioane volume; Biblioteca Națională, fondată în 1955, 7 milioane volume; Biblioteca Centrală Universitară, fondată în 1896, 2 milioane volume, incendiată în timpul Revoluției din 1989), ș.a.m.d.

Parcurile mai importante din oraș sunt Parcul Herăstrău (187 ha), Parcul Cișmigiu (13 ha), inaugurat în anul 1860, Parcul Tineretului (200 ha) și Parcul Carol (36 ha), inaugurat în 1906.

Curtea Veche

8.1 Arhitectură

Substanța medievală a Bucureștiului a fost de-a lungul timpului grav afectată de distrugeri și incendii. În plus, orașul a pierdut în mod tragic o serie de monumente, mai ales biserici, și în decursul campaniei de "urbanism"^[35] inițiate în secolul trecut de **Nicolae Ceaușescu**. Din nucleul orașului medieval de pe malurile Dâmboviței s-au păstrat vestigiile Curții Vechi (sec. XV - XVI) cu **Biserica Domnească Buna Vestire**, care datează probabil din vremea lui **Mircea Ciobanul** (1545-1554). Biserica are un plan triconc, naosul ei este evidențiat printr-o tur-lă. Fațada trădează unele influențe moldovenești, dar zidăria formată din asize de cărămidă alternând cu porțiuni acoperite de mortar, imitând piatra fățuită, aparține deja formelor tipice arhitecturii **Țării Românești**. Portalul vestic cu decoruri în **stil baroc brâncovenesc** a fost așezat mai târziu, în 1715, în timpul scurtei domnii a lui **Ștefan Cantacuzino**. În proscomidiar s-au păstrat picturi murale din vremea edificării și din 1714/15, iar restul bisericii adăpostește picturi murale ale artiștilor academiciști **Constantin Lecca** și **Mișu Popp**, din 1852. Turla a fost înlocuită în 1914.

8.1.1 Secolele XVI-XVII

Mănăstirea Radu Vodă (Sfânta Troiță) a fost ridicată pe vremea lui **Alexandru II Mircea** (1568-1577), dar a fost distrusă deja în 1595 de **Sinan Pașa**, pentru a fi în secolul al XVII-lea reconstruită și fortificată de către **Radu Mihnea** (1613-1620) și **Alexandru Coconul** (1623-1627). Atât elementele tradiționale (planul triconc, turla pe naos), cât și pronaosul supralărgit, încununat de trei turla, sunt influențate de formele bisericii mănăstirii din **Curtea de Argeș**. Decorul fațadelor este format din două registre de arcaturi din ciubuce, despărțite de un brâu median.

Din ansamblul **Mănăstirii Mihai Vodă**, ctitoria marelui domnitor (1589-1591), s-a păstrat doar biserica de plan triconc tip **Vodița II**, care reprezintă prin pastoforiile supralărgite, cele două turla pe proscomidie și pe diaconicon și prin împodobirea fațadelor de cărămidă cu două

registre de arcade oarbe o capodoperă a arhitecturii muntenești. Construcția a fost, împreună cu turnul-clopotniță din secolele XVI-XVIII, translată din fosta incintă monastică în 1986. Clădirea mănăstirii, care adăpostise până atunci Arhivele Statului, a fost distrusă.

Din secolul al XVI-lea datează și biserica mănăstirii Mărcuța (1586-1587), o ctitorie pe plan triconc cu turlă pe naos a marelui vistier Dan. În 1733 biserica a fost reînnoită și împodobită cu picturi murale, iar din 1945 până în 1957 ea a fost restaurată. Alte importante mărturii ale secolului al XVI-lea, Biserica Alba-Postăvari și biserica Spirea Veche, au fost distruse în primăvara lui 1984.

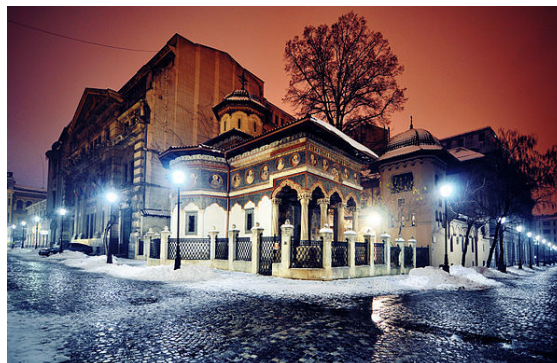
Biserica Domnească

În epoca lui Matei Basarab a fost rezidită Mănăstirea Plumbuita (1647) după modelul ctitoriei lui Radu cel Mare de la Dealu, pentru a comemora victoria din 1632 împotriva turcilor. Din Casa Domnească construită atunci s-a păstrat doar o latură interioară a curții. Biserica de plan triconc fusese ridicată pe vremea lui Mihnea al II-lea Turcitul (1577-1583, 1585-1591), dar suferise în 1595 mari distrugerii.

Biserica Patriarhiei cu hramul Sf. Dimitrie cel Nou, ridicată sub domnia lui Constantin Șerban Basarab (1654-1658), dezvoltă modelul dat de biserica episcopală din Curtea de Argeș, folosind proporții mai masive, mai ales în cazul unui monumental pridvor vestic. Interiorul bisericii a căpătat în secolul al XIX-lea un caracter unitar, prin înlăturarea zidului care despărțea pronaosul de naos și prin împodobirea cu un ansamblu de pictură murală în 1830. Deasupra ușii spre pronaos s-au păstrat imaginile ctitorilor din 1669. După mutarea mitropoliei de la Târgoviște la București în 1668, ea a devenit Catedrală Mitropolitană, și în 1925, după ridicarea Bisericii Ortodoxe Române la rang de patriarhie, Catedrala Patriarhală. În apropierea acestei biserici se află ansamblul reședinței mitropolitane, dispus în pantă pe Dealul Viilor. În incinta acestui complex s-au păstrat unele construcții din 1698, aparținând fostei mănăstiri, printre care se numără poarta principală a edificiului, un paraclis cu galerie și treptele care duc spre portal. Acestea au fost reînnoite în 1723.

Mănăstirea Cotroceni din 1679 a fost complet demolată în 1985. Ea adăpostea mormântul lui Șerban Cantacuzino, biserica ei se distingea prin proporțiile armonioase

și printr-o tâmplă bogat ornamentată. Tot o ctitorie a domnitorului Șerban Cantacuzino este și Biserica Doamnei (1683), care conține un ansamblu de pictură murală executat de zugravii Constantinos și Ioan.

Biserica Stavropoleos

Unul din monumentele importante ale stilului brâncovenesc este biserica Mănăstirea Antim (1713-1715), o ctitorie a mitropolitului Antim Ivireanu. Perioada clasică a stilului este reprezentată aici de o ornamentică bogată, caracterizată de motive florale, de un pridvor monumental purtat de coloane și de un fronton semicircular care denotă influența barocului italian. Notabile sunt de asemenea porticele mănăstirii, cu coloane de piatră în torsadă, și bucătăriile ei cu bolți etajate pe trompe. Aripile de nord și de est ale edificiului monastic au fost demolate în 1984. În epoca brâncovenească este întemeiat de spătarul Mihai Cantacuzino și Spitalul Colțea (1702), prima instituție spitalicească din Țara Românească. Alte monumente ale stilului brâncovenesc clasic sunt: Biserica Fundenii Doamnei (1699), Palatul Mogoșoaia (1702) și Biserica Colțea (1695-1702), din ansamblul căreia s-a păstrat paraclisul din 1701-1702, ancadramentul cu decor dens al ușii spre pronaos precum și canaturile din lemn ale acestor uși. Picturile din paraclis aparțin lui Gheorghe Tătărescu. O fază târzie a stilului brâncovenesc era reprezentată de Mănăstirea Văcărești (1716-1722), o ctitorie a lui Nicolae Mavrocordat distrusă în ultimii ani ai dictaturii comuniste. Lăcașul monastic avea o ornamentică deosebit de bogată și era considerat drept o sinteză a arhitecturii sacrale tradițional românești. Alte monumente ale acestei epoci sunt Biserica Krețulescu (1722) și Biserica Stavropoleos (1724-1730), cu un pridvor bogat ornamentat. Așa-numita Biserică a lui Bucur Ciobanul, Biserica Bolniței Mănăstirii Radu Vodă, este, în pofida numelui care sugerează o ctitorie legendară, tot o construcție grațioasă din secolul al XVIII-lea. Din vremea lui Constantin Brâncoveanu datează și viitoarea Cale a Victoriei, stradă numită inițial Podul Mogoșoaiei, deoarece făcea legătura între reședința domnească de la poalele dealului Mitropoliei și palatul de la Mogoșoaia.

Hanul lui Manuc

8.1.2 Secolele XVIII-XIX

Secolele XVIII și XIX constituie pentru arhitectura Bucureștiului perioada unei mari înfloriri. După o perioadă de tranziție, reprezentată prin bisericile Sf. Elefterie (1743), Olari (1758) continuă parțial formele tradiționale ale epocii brâncovenești, apar primele edificii construite în stil **neoclasic** (Palatul Ghica-Tei, 1822) sau **neogotic** (Casa Suțu din 1830, Biserica Sf. Spiridon Nou din 1852-1858). Din punct de vedere urbanistic Bucureștiul a cunoscut sub domnitorii fanarioți, deci până în 1821, și o puternică influență orientală, evidentă mai ales în amenajarea piețelor după modelul constantinopolitan, a așanumitelor maidane, și în arhitectura caselor particulare și a celebrelor hanuri. Reprezentativ pentru aceste influențe este **Hanul lui Manuc**, construit în 1808 de către un negustor armean. Influența **Parisului**, a metropolei europene îndrăgite de români, și a școlii franceze de arhitectură devine hotărâtoare odată cu desăvârșirea **Palatului Știrbey** de către arhitectul francez **Michel Sanjouand**, în 1835. Lui Sanjouand i se datorează și planul paraclisului Palatului Știrbey cu un pridvor susținut de coloane dori-ce, precum și primele încercări de a dirija evoluția orașului conform unui plan urbanistic. Caracterul neoclasic al palatului Știrbey este respectat și de modificările efectuate în 1881, după proiectul arhitectului austriac J. Hartman. Acestor modificări li se datorează fațada împodobită de cariatide și aripile laterale supraînălțate.

În a doua jumătate a **secolului al XIX-lea** planul orașului capătă treptat, și datorită proiectelor urbanistice inițiate de Sanjouand, un caracter reprezentativ prin formarea unui centru circular, trasarea unor magistrale largi, ridicarea de edificii monumentale pentru instituțiile din administrație și cultură, precum și prin amenajarea unor areale întinse ca parcuri. Astfel, parcul central al Bucureștiului, **Cișmigiul**, ia ființă la mijlocul secolului, după proiectele arhitectului peisagist german **Wilhelm Meyer**. Acesta va contribui și la continuarea **Șoselei Kisseleff**, care prelungea Calea Victoriei spre nord încă din 1832. Din păcate, noile curente în arhitectură au dus și la demolarea unor biserici, mănăstiri și hanuri medievale, precum și la

Palatul Casei de Depuneri și Consemnațiuni în 2012

impunerea cu orice preț a canonului francez în restaurare și reconstrucție. Clădirile “micului Paris” au schimbat aspectul vechiului oraș, din care s-au păstrat mai ales spațiile subterane greu de recuperat datorită impunerii unei noi structuri urbanistice. Numeroși arhitecți francezi, printre care nu s-a numărat nici unul de prim rang, au contribuit la impunerea neoclasicismului, apoi a romantismului și a eclecticismului de școală franceză. Astfel, **Palatul Băncii Naționale** (corpul vechi) este o operă din 1883–85 a arhitecților **Cassien Bernard** și **Albert Galleron**. După planurile lui **Paul Gottereau** s-a construit **Casa de Economii și Consemnațiuni** de pe **Calea Victoriei**, cu o alură de catedrală eclectică purtând o cupolă centrală de sticlă și metal, care îi conferă transparență. Același Gottereau a proiectat și clădirea **Fundațiilor Regale**, astăzi unul dintre corpurile **Bibliotecii Centrale Universitare**.

Ion Mincu a fost inițial un promotor al școlii franceze de arhitectură, datorită anilor de studii petrecuți la Paris. **Palatul Curții Supreme de Justiție**, o operă din această perioadă a lui **A. Ballu** la care a colaborat **Mincu**, a devenit azi, după o perioadă îndelungată de renovare, sediul Curții de Apel București și a Judecătoriei Sectorului 5. Remarcabile mai sunt **Catedrala Sfântul Iosif**, construită de **Friedrich Schmidt** (1873 - 1884) în stil neogotic, și **Ateneul Român**, conceput de **Constantin Baicoianu** și **Albert Galleron**, construit între 1885 și 1888, a cărui perspectivă dinspre **Calea Victoriei** este dominată de o cupolă barocă și de un monumental portic de ordin ionic. **Ateneul** este o clădire caracteristică pentru stilul eclectic al capitalei, bazat pe structuri clasiciste, așa cum a fost el cultivat în Franța.

- **Palatul de Justiție**
- **Biblioteca Centrală Universitară**
- **Ateneul Român**
- **Palatul Crețulescu**

8.1.3 Secolul XX

Acest stil a prevalat și în arhitectura de la începutul secolului al XX-lea în București, în pofida diverselor cu-

Palatul Patriarhiei

Cercul Militar Național, inaugurat în 1923

Arcul de Triumf

rente secesioniste ale vremii. Astfel, fostul Palat al Poștelor, azi Muzeul Național de Istorie a României, construit în anul 1900 după planurile arhitectului Alexandru Săvulescu (1847-1902), are un pridvor masiv de ordin pseudoric, un parament cu rustica și diverse elemente decorative datorate în parte renașterii, în parte clasicismului. Un concept asemănător a stat la baza fostului Palat al Parlamentului (1907), azi Palatul Patriarhiei, după planurile lui Dimitrie Maimarolu (1859-1926). Clădirea Primăriei Municipiului București, ridicată între anii 1906 și 1910

de **Petre Antonescu**, ilustrează anumite tendințe retrospective ale începutului de secol, care vizau o renaștere a tradițiilor naționale în arhitectură, mai ales a stilului brâncovenesc. Idealul unei școli de arhitectură neoromânească se face remarcant și în opera lui Ion Mincu, de pildă în „Bufetul de la Șosea” de pe Șoseaua Kisseleff, din 1892. Tradiția arhitecturală moldovenească l-a inspirat pe arhitectul **Nicolae Ghica-Budești**, de exemplu în *Muzeul de etnografie, artă națională, artă decorativă și industrială*, azi *Muzeul Țăranului Român*, construit în etape între anii 1912 și 1939. Stilul neoromânesc nu a putut însă depăși canonul francez, reprezentat în primele decenii ale secolului de Palatul Regal al arhitectului Nicolae Nenciulescu (1932-1937), azi *Muzeul Național de Artă al României*, o construcție alcătuită dintr-un corp central și două aripi laterale care expunea un nu tocmai riguros neoclasicism, și de *Arcul de Triumf*, o operă a arhitectului **Petre Antonescu** (1922 și 1935/36). În anii '30 își fac apariția primele modernisme ale secolului; astfel, cu *Palatul Telefoanelor* se ridică pe Calea Victoriei un mic *Zgârie-nori* de tip american. În anii '50 ai secolului al XX-lea au fost ridicate în centru unele clădiri reprezentative ale noii puteri, de exemplu *Casa Scânteii* (1956) sau *Opera Română* (1953). Opera, deși după un proiect stalinist, expune elementele de eclectism tipice pentru sfârșitul secolului al XIX-lea. De asemenea, în primul deceniu al dictaturii comuniste suprafața orașului s-a mărit în mod semnificativ prin construcția de noi cartiere de locuințe, care aveau parțial caracterul de oraș-satelit: Balta Albă, Drumul Taberei, Floreasca, Jiul-Pajura, Berenci, Calea Griviței. În primii ani ai lui Ceaușescu arhitectura s-a putut elibera în mare măsură de canonul stalinist.

Palatul Telefoanelor și Hotel Continental pe Calea Victoriei

Între 1968 și 1970 a fost edificat *Hotelul Intercontinental*, până în 2004 cea mai înaltă construcție-turn din România, și tot în 1970 a fost terminată noua clădire a *Teatrului Național*, a cărei modernism a fost ulterior denaturat, la ordinul lui Ceaușescu, prin fațade cu arcade. Epoca lui **Nicolae Ceaușescu** a adus cu sine schimbări grave în structura urbanistică a capitalei. Construirea unui nou palat prezidențial și a Bulevardului Victoriei Socialismului s-a făcut cu prețul distrugerii vechilor cartiere Uranus, Izvor, Rahova și Antim. Foarte contestată în noul ansamblu este *Casa Poporului* a arhitectei **Anca Petrescu**, azi sediu al Parlamentului României. Lucrările la acest edificiu megaloman, care se întinde pe o suprafață de 350

000 m², au început în anul 1984. Construcției i se impută lipsa de unitate stilistică și proporțiile care ignoră modelul clasicist după care se orientează de fapt.

8.2 Lăcașe de cult și monumente dispărute^[36]

- Biserica Sf. Nicolae-Sârbi, începutul secolului al XVI-lea, demolată în 1985.
- Biserica Crângași (1564) și cimitirul adiacent, distruse în 1986 pentru a face loc Lacului Morii.
- Biserica Alba-Postăvari (1568), cu picturi murale de Anton Serafim, demolată în martie 1984.
- Biserica Sf. Nicolae-Jitniță (1590) din Calea Văcărești, demolată în iulie 1986.
- Clădirea Mănăstirii Mihai Vodă, 1591, demolată în 1984.
- Biserica Spirea Veche, secolul al XVI-lea, reînnoită în secolul al XVIII-lea, demolată în aprilie 1984.
- Biserica Enei (1611), avariata de o macara în timpul lucrărilor de reconstrucție după cutremurul din 1977 și demolată în primăvara aceluiași an. Acest lăcaș de cult cu un ansamblu important de pictură murală a fost prima victimă a demolărilor regimului ceaușist.
- Biserica Sf. Vineri-Hereasca din secolul al XVII-lea, demolată în iunie 1987, doar la câțiva ani după renovare. Biserica era împodobită cu picturi de Dumitru Belizarie.
- Biserica Sf. Spiridon-Vechi din secolul al XVII-lea, demolată în iulie 1987. În timpul demolării a fost furată icoana dăruită bisericii de către Patriarhul Silvestru al Antiohiei la 1748.
- Mănăstirea Cotroceni din 1679, cu biserica din 1598, demolată în 1985.
- Biserica Olteni, ctitorită în 1696, demolată în iunie 1987. În 1821, în timpul luptelor dintre eteriști și otomani, biserica servise arnăuților drept loc de rezistență și fusese avariata de bombardamente. Între 1863 și 1865 biserica fusese restaurată în stil neogotic^[37]. Picturile murale executate de Gheorghe Tattarescu au fost parțial distruse, parțial furate în timpul demolării.
- Aripile de nord și de est ale Mănăstirii Antim (1713-1715), demolate în 1984.
- Mănăstirea Văcărești (1716-1722), cea mai însemnată mănăstire din București, demolată între 1984 și 1987. Dintr-o suprafață de cca 2.500 m² de frescă datând din timpul edificării au putut fi salvați de către prof. Dan Mohanu și studenții săi de la Institutul de Arte Plastice Nicolae Grigorescu doar cca

140 m²^[38]. Pictura murală care împodobește paraclisul locului de închinare a voievodului a fost aproape complet distrusă, cu excepția unor fragmente cu icoane sau scene biblice care au fost probabil furate de muncitorii șantierului de demolare.

- Biserica Bradu Staicu, 1726, restaurată în 1875 de arhitectul Al. Freiwald, demolată în octombrie 1987. Odată cu biserica a dispărut pilonul mesei altarului, considerat a fi mai vechi decât biserica.
- Biserica Mănăstirii Pantelimon, 1750, demolată în 1986.
- Casa boierească a lui Dinicu Golescu (1777-1830), devenită ulterior reședință domnească și completată sub Carol I, între 1882 și 1885, cu un corp proiectat de către Paul Gottereau, a fost distrusă în 1927 de un incendiu și înlocuită cu Palatul Regal, ridicat între 1932 și 1937.
- Biserica Izvor, 1785, demolată în 1984.
- Biserica Sf. Troiță-Izvor, 1804, descrisă de Barbu Ștefănescu Delavrancea în nuvela *Hagi-Tudose*, demolată în octombrie 1987. Odată cu demolarea au dispărut numeroase obiecte de cult.
- Teatrul Național, ridicat între 1846 și 1852 după planurile arhitectului Joseph Heft, demolat după avariile suferite din cauza bombelor germane din august 1944.
- Clădirile de la sfârșitul secolului al XIX-lea de pe Calea Mogoșoaiei.

Palatul Sturdza, sediu al Ministerului de Afaceri Externe. Bombardat în 1944

- Palatul Sturdza (Palatul Ministerului de Externe), 1897, bombardat în 1944.
- Două corpuri de clădire și capela Institutului Medico-Legal "Prof. Mina Minovici" din 1892, demolate în 1985. Capela din incinta instituției fusese o operă a arhitectului Paul Petricu. Mare parte din

inventarul ei s-a pierdut în timpul demolării: lam-briurile și stranele din stejar sculptat, mozaicul de deasupra intrării, pictura din absida altarului și vi-traliile executate în Franța la începutul secolului al XX-lea.

- Vilele și blocurile ridicate în perioada interbelică pe Splaiul Independenței, demolate între 1984 și 1987.
- *Biserica Gherghiceanu*, 1939, demolată în 1984.
- *Biserica Crângași 2*, 1943, demolată în 1982.
- *Biserica Mărgeanului*, 1946, demolată în 1981.
- *Biserica Doamna Oltea*, 1947, demolată în 1986.
- *Halele Centrale Obor* - s-au aflat pe Lista Monumen-telor Istorice din 2004, cu cod LMI B-II-m-B-19947 și au fost demolate în 2007.

8.3 Vechi hanuri

Prin arhitectura și mărimea lor, hanurile bucureștene re-prezentau o atracție pentru călătorii care vizitau Bucureș-tii. Câteva din hanurile remarcabile prin arhitectura lor:

- Hanul Constantin Vodă
- Hanul Manuc
- Hanul cu Tei
- Hanul Bazaca
- Hanul Galben

9 Educație

Universitatea București

Universități de stat:

- Universitatea din București
- Academia de Studii Economice
- Universitatea Politehnica București

Universitatea de Medicină și Farmacie Carol Davila

Academia de Studii Economice

- Universitatea Tehnică de Construcții din București
- Universitatea Națională de Arte București
- Universitatea Națională de Muzică din București
- Școala Națională de Studii Politice și Administrative
- Universitatea de Medicină și Farmacie Carol Davila din București
- Universitatea de Științe Agronomice și Medicină Veterinară din București
- Universitatea de Arhitectură și Urbanism Ion Mincu

Universități particulare:

- Universitatea Româno-Americană
- Universitatea Spiru Haret
- Universitatea Creștină Dimitrie Cantemir
- Universitatea Nicolae Titulescu
- Universitatea Hyperion
- Universitatea Artifex
- Universitatea Ecologică

- Universitatea Titu Maiorescu
- Universitatea Athenaeum
- Universitatea Bioterra

10 Echipе sportive

10.1 Fotbal

- A.S.C. Venus București
- Colentina A.C. București
- Româno-Americană FC București
- Juventus București
- Rapid București
- Steaua București
- Progresul București
- Dinamo București
- Sportul Studentesc

10.2 Rugby

- RC Dinamo
- RC Steaua
- RC Aurel Vlaicu
- RC Olimpia

10.3 Baschet

- C.S. Rapid București
- CS Dinamo București
- CSA Steaua Turabo București
- B.C. Dan Dacian Bucuresti

10.4 Handbal

- Steaua HC
- Dinamo Baumi
- CSM București (feminin și masculin)
- Rapid București (feminin)

10.5 Arte marțiale

- C.S. Italo
- A.S. Dacic Taekwondo Club
- C.S. Dinamo București
- C.S. Bushido Taekwondo
- Steaua Wu-Shu
- Ju Jitsu Club
- Chelsea Bucuresti

11 Personalități născute în București

Iulia Hasdeu, copilul-geniu

Printre cele mai cunoscute persoane născute în Capitală se pot enumera:

- Nicolae Bălcescu (1819 - 1852), istoric și revoluționar
- Petre Ispirescu (1830 - 1887), folclorist, scriitor
- Alexandru Macedonski (1854 - 1920), poet și publicist

Nicolae Paulescu - descoperitorul insulinei

- Constantin I. Nottara (1859 - 1935), actor de teatru
- Lazăr Edeleanu (1862 - 1941), chimist, inventator
- Ion Cantacuzino (1863 - 1934), academician, medic
- Gheorghe Marinescu (1863 - 1938), academician, medic
- Vintilă I. C. Brătianu (1867 - 1930), premier și ministru de finanțe în perioada interbelică
- Iulia Hasdeu (1869 - 1888), scriitoare
- Nicolae Paulescu (1869 - 1931), om de știință, medic
- Tudor Arghezi (1880 - 1967), scriitor
- Henri Coandă (1886 - 1972), pionier al aviației
- Grigoraș Dinicu (1889 - 1949), violonist, compozitor
- Martha Bibescu (1889 - 1973), scriitoare, om politic
- George Vraca (1896 - 1964), actor
- George Călinescu (1899 - 1965), scriitor, publicist
- Mircea Vulcănescu (1904 - 1952), economist, filozof
- Elvira Godeanu (1904 - 1991), actriță

- Edgar Papu (1908 - 1993), critic literar, academician
- Nicolae Steinhardt (1912 - 1989), critic literar, scriitor
- Gică Petrescu (1915 - 2006), cântăreț, compozitor
- Neagu Djuvara (n. 1916), istoric, diplomat
- Gabriel Popescu (n. 1932), balerin
- Mircea Albulescu (n. 1934), actor
- Dieter Pildner (n. 1940), artist plastic Land art
- Florian Pittiș (1943 - 2007), actor de teatru, cântăreț
- Mircea Lucescu n. 1945), antrenor de fotbal
- Ilie Năstase (n. 1946), tenismen
- Andrei Pleșu (n. 1948), scriitor, eseist, om politic
- Corneliu Vadim Tudor (n. 1949), scriitor, om politic
- Adrian Năstase (n. 1950), om politic
- Mircea Geoană (n. 1958), om politic
- Maia Morgenstern (n. 1962), actriță.

12 Orașe înfrățite

Sunt 13 orașe înfrățite cu București:

- Londra, Anglia
- Moscova, Rusia
- Atena, Grecia
- Atlanta, Statele Unite din 1994
- Beijing, China din 21 iunie 2005
- Budapesta, Ungaria din 1997
- Chișinău, Republica Moldova
- Hanovra, Germania
- Montréal, Canada
- Sofia, Bulgaria
- Nicosia, Cipru din 2004
- Lagos, Nigeria
- São Paulo, Brazilia
- Paris, Franța

13 Note

- [1] „Paul Nicolae Petrovan - Prefectul Municipiului Bucuresti”. *Institutia Prefectului Municipiului Bucuresti*. <http://www.prefecturabucuresti.ro/>.
- [2] Rezultatele finale ale Recensământului din 2011: „Tab8. Populația stabilă după etnie – județe, municipii, orașe, comune”. Institutul Național de Statistică din România. iulie 2013. http://www.recensamantromania.ro/wp-content/uploads/2013/07/sR_Tab_8.xls. Accesat la 5 august 2013.
- [3]
- [4] Urban Audit: Bucharest Profile
- [5] „Un chin ce nu se mai sfârșește: Bucureștiul nu ne mai încapă” *Evenimentul Zilei*, 06 ianuarie 2009
- [6] „Ilfovean sau bucureștean? Va crește Capitala?” *Evenimentul Zilei*, 27 noiembrie 2009
- [7] București, al cui ești?, 20 septembrie 2011, Roxana Roșeti, *Evenimentul zilei*, accesat la 7 iunie 2013
- [8] Orașul Bucuriei, 19 decembrie 2008, Adrian Bucurescu, *România liberă*, accesat la 15 iunie 2013
- [9] I. Mărculeț, Grațianca Vlăsceanu, *ASPECTE PRIVIND GEOMORFOLOGIA ȘI HIDROGRAFIA MUNICIPIULUI BUCUREȘTI*, București, 2007
- [10] I. Mărculeț, Cătălina Mărculeț, *Din geografia Municipiului București: fauna*, București, 2007
- [11] I. Mărculeț, Grațianca Vlăsceanu, *Aspecte privind particularitățile climatice ale Municipiului București*, 2010
- [12] „Bucuresti Baneasa Climate Normals 1961–1990”. National Oceanic and Atmospheric Administration. <ftp://ftp.atdd.noaa.gov/pub/GCOS/WMO-Normals/RA-VI/RO/15420.TXT>. Accesat la 21 martie 2015.
- [13] http://www.formula-as.ro/reviste_735__44__gheorghe-leahu.html Interviu cu Gheorghe Leahu, arhitect și membru de onoare al Uniunii Naționale a Restauratorilor de Monumente Istorice
- [14] „Recensământul Populației și al Locuințelor 2002 - populația unităților administrative pe etnii”. Kulturális Innovációs Alapítvány (KIA.hu - Fundația Culturală pentru Inovație). <http://www.kia.hu/konyvtar/erdely/erd2002/etnii2002.zip>. Accesat la 6 august 2013.
- [15] Rezultatele finale ale Recensământului din 2011: „Tab13. Populația stabilă după religie – județe, municipii, orașe, comune”. Institutul Național de Statistică din România. iulie 2013. http://www.recensamantromania.ro/wp-content/uploads/2013/07/sR_TAB_13.xls. Accesat la 5 august 2013.
- [16] На Велики четвъртък румънците посегнаха на българската църква в Букурещ (limba bulgară: În Vinerea Mare românii au pus mâna pe biserica bulgară din București)
- [17] Св. Синод ще изпрати две писма до Румънския патриарх за проблемите на българската общност (limba bulgară: Sfântul Sinod va trimite două scrisori patriarhului român cu referire la problemele comunității bulgare)
- [18] Несъответствия в прес-съобщението на Румънската патриаршия (limba bulgară: Neconformitate în mesajul media al Patriarhiei Române)
- [19] Трагичният край на българската църква в Букурещ – тази неделя във „Вяра и общество” (limba bulgară: Sfârșitul tragic al bisericii bulgare din București - duminica aceasta la „Credință și obște”)
- [20] Comunitatea bulgara va beneficia în continuare de asistenta spirituala, în limba materna :: Stiri si informatii de actualitate ortodoxa
- [21] „Bulgarii din București”, articol din revista *Formula As*
- [22] Despre bulgarii catolici din Cioplea
- [23] [<http://www.arcb.ro/old/parohii/bucuresti/popesti.html>] Despre bulgarii romano-catolici din Popești-Leordeni
- [24] Sever (6 iulie 2009). „Locul saptamanii: Geamia Bucurestiului”. *Metropotam.ro*. <http://metropotam.ro/Locuri-de-vizitat/Locul-saptamanii-Geamia-Bucurestiului-art9577452095/>. Accesat la 5 februarie 2014.
- [25] Moscheea Ar-Rahman
- [26] „RATB: Statistici” (în română). http://www.ratb.ro/index.php?page=stats&id_rubrica=11. Accesat la 25 octombrie 2008.
- [27] „Săptămâna Financiară: Atacul clonelor în taximetria bucureșteană” (în română). http://www.sfin.ro/articol_8335/atacul_clonelor_in_taximetria_bucurestean.html. Accesat la 25 octombrie 2008.
- [28] <http://www.infofer.ro>
- [29] http://regiotrans.ro/mersul_trenului/trenuri_accelerate/Acc.Brasov--Bucuresti-Nord-Constanta_si_Retur.pdf
- [30] Canalul Dunăre–București este terminat în proporție de 65%. *Realitatea.net*
- [31] cartierul este situat pe teritoriul mai multor sectoare
- [32] cartierul este situat pe teritoriul a două sectoare
- [33] Worldwide Quality of Living Survey
- [34] Bucharest keeps 108 in the mercer top dedicated to life quality
- [35] Bucuresti citadela contrastelor imobiliare
- [36] Lista se bazează pe ICOMOS pro Romania, 1989/1990, pp. 31-40 - Drăguț 2000, pp. 104-107 - Lucian Boia: *România - țară de frontieră a Europei*, București: Humanitas 2002, pp. 240-268 - Ionescu-Ghinea 2005, p. 31.

- [37] N. Ionescu-Ghinea confundă în articolul său din 2005 biserica Olteni cu biserica Olari (translată și nu dărâmată), atunci când localizează tipografia lui Anton Pann în chiliile de la Olteni (pag. 32). Vezi localizarea corectă la George Călinescu: *Istoria literaturii române de la origini până în prezent*, ed. a II-a, București 1981, pag. 220.
- [38] Suprafața surprinzător de mare de frescă este consemnată de Ionescu-Ghinea 2005, pag. 31.

14 Bibliografie

- O. N. Greceanu, *Bucureștii*, Tipografia Cartea medicală, București, 1929

14.1 Ghiduri turistice

- Arety Anastasescu (ed.): *București. Ghidul străzilor*, București: Stadion 1973.
- Dan Berindei ș.a.: *București. Ghid*, București: Editura Meridiane 1963.
- Dan Berindei, Sebastian Bonifaciu: *București. Ghid turistic*, București: Editura Ed. Sport-Turism. 1980.
- Sebastian Bonifaciu, Emanuel Valeriu: *Bucureștii de la A la Z, Ghid*, București: Editura Meridiane 1969.
- Vasile Boroneant: *Ghidul muzeelor*, București: Editura Cinor 1992.
- *București. Mic îndreptar turistic*, București: Editura Meridiane 1963.
- *București. Monografie*, București: Editura Sport Turism 1985.
- Raul Călinescu: *Excursii în împrejurimile capitalei*, București: Editura Uniunii de Cultură Fizică și Sport 1962.
- Silvia Colfescu: *București. Ghid turistic, istoric, artistic*, București: Editura Vremea 2001.
- Consiliul Primăriei Municipiului București (ed.): *București la a 50-a aniversare a P.C.R.*, București 1971.
- Direcția Topografică Militară (ed.): *București. Ghidul străzilor*, București 1991.
- Gh. Graur Florescu: *Popasuri în împrejurimile Bucureștilor*, București: Editura Sport Turism 1983.
- Florian Georgescu, și Paul I. Cernovodeanu: *Muzeul de Istorie a Orașului București*, București: Sfatul popular al Capitalei R.P.R. 1960.
- Alexandru Ionescu, Dan Emanoil, Constantin Vlădescu: *București. Ghidul străzilor*, București: Ed. consiliului național pentru educație fizică și sport 1969.

- Alexandru Ionescu, Constantin Kiriace (ed.): *București. Ghidul străzilor*, coordonare cartografie Ștefan Pandele, Mircea Vlad, București: Editura Sport Turism 1982.
- Ion Iordan: *Împrejurimile Bucureștilor, ghid turistic*, București: Societatea R 1992.
- Gheorghe Leahu: *București. Arhitectură și culoare*, pref. de Alexandru Balaci, București: Sport Turism 1989.
- Gheorghe Leahu: *Lipsanii, centrul istoric al Bucureștilor*, București: Editura Arta Grafică 1993.
- Hedy Löffler: *București*, cuvânt înainte de Ioan Griurescu; pagini de istorie de Panait I. Panait, București Sport Turism 1984.
- Leon Magdan: *Ghidul pelerinului. București și împrejurimi*, București: Editura Sfântul Alexandru, 2001.
- George Șerban: *Hoinărind prin București*, București: Editura Meridiane 1968.
- Gh. Ciocioi, Dragne, ș.a. *Ghidul mănăstirilor din România*, ediția a II-a, București: Editura Sophia, 2011.
- Grigore Ionescu, *București. Ghid istoric și artistic*. Fundația pentru literatură și artă, Regele Carol II, București, 1938

14.2 Istorie

- Constantin Bacalbașa: *Bucureștii de altădată*, București 1930, reprints *Bucureștii de altă dată (1878-1884)*, București: Editura Eminescu 1993 și *Bucureștii de altă dată (1885-1888)*, București: Editura Albatros 2000.
- Victor Bilciurescu: *București și bucureșteni de ieri și de azi*, București: Ed. Paideia 2003.
- Mircea Diaconu: *În Bucureștii de odinioară*, București: București: Editura Paideia 1998.
- Florian Georgescu (ed.): *Istoria orașului București*, București: Muzeul de Istorie a orașului București (MIMB) 1965.
- Florian Georgescu, Panait I. Panait, Petre Dache: *Muzeul de Istorie a orașului București 1921-1971*, București 1971.
- Constantin C. Giurescu: *Istoria Bucureștilor din cele mai vechi timpuri până în zilele noastre*, București 1966.
- Emanoil Hagi-Mosco: *București. Amintirile unui oraș, Ziduri vechi. Ființe dispărute*, ed. îngrijită de Ștefan Pleșia, București: Editura Fundației Culturale Române 1995.

- Ion Ionașcu (ed.): *Bucureștii de odinioară*, Sfatul popular al capitalei, Muzeul de Istorie a orașului București (MIMB), București : Editura Științifică 1959.
- Ionel C. Ioniță: *O "lună" din istoria Bucureștilor*, București : Arcub, 1998.
- G. I. Ionnescu-Gion, *Istoria Bucureștilor*, București: Socec 1899.
- **Nicolae Iorga**, *Istoria Bucureștilor*, București 1939.
- Ulysse de Marsillac: *Bucureștiul în veacul al XIX-lea*, prefață, note și antologie de ilustrații de Adrian-Silvan Ionescu ; traducere din limba franceză de Elena Rădulescu, București: Editura Meridiane 1999.
- Radu Olteanu, *Bucureștii în date și întâmplări*, București: Editura Paideia 2002.
- Dimitrie Pappasoglu: *Istoria fondării orașului București. Istoria începutului orașului București*, București : Ed. Culturală Gheorghe Marin Speteanu, 2000 (= Memoria Bucureștilor 2).
- Dimitrie Pappasoglu: *Istoria fondării orașului București. Capitala Regatului Român - de la anul 1330 până la 1850*, București Ed. Asociației Române pentru Educație Democratică, 2000.
- George Potra (ed.): *Documente privitoare la istoria orașului București*, vol. 1: 1594-1821, București 1961; vol. 2: 1821-1848, București 1975; vol. 3: 1634-1800 București 1982, București: Editura Academiei Republicii Socialiste România 1961-1982.
- George Potra: *Din Bucureștii de altădată*, București 1981.
- George Potra: *Din Bucureștii de ieri*, București: Editura Științifică și Enciclopedică 1990.
- Șerban Rădulescu-Zoner, Beatrice Marinescu: *Bucureștii în anii primului război mondial, 1914-1918*, București: Editura Albatros 1993.
- Adrian Rezeanu: *Toponimie bucureșteană*, București: Academia Română 2003.
- Mihai Tătărâm: *La margine de București*, București: Editura Sport Turism 1983.
- Virgiliu Z. Teodorescu: *Cronică bucureșteană 1877-1878*, București: Editura Ministerului de Interne 1997.
- Nicolae Vățamanu: *Istorie Bucureșteană*, București: Editura Enciclopedică Română 1973 (= Orizonturi 46).
- Mărculeț I. (coordonator), *Superlativele României - mică enciclopedie*, Editura Meronia, București, 2010. ISBN 978-973-7839-60-2

- Cristian Romano: *Iosif Romanov librar, editor și tipograf din București în prima jumătate a secolului al-XIX-lea*, în Anuarul Arhivelor Municipiului București nr.1/1996.

14.3 Impresii de călătorie, memorialistică și eseuri

- Tudor Arghezi: *Cu bastonul prin București*, București: Editura pentru literatură 1961.
- Christian d'Auchamp: *București văzut de un străin*, pref. de Amelia Pavel, București: Editura Sport Turism 1982.
- Gheorghe Cruțescu: *Podul Mogoșoaiei, povestea unei străzi*, București: Editura Meridiane 1986 (= Biblioteca de artă 438).
- Catherine Durandin: *București. Amintiri și plimbări*, Pitești: Paralela 45 2003.
- Rodica Ianăși: *Povestea caselor*, București: Editura Simetria 2000.
- Horia Liman: *Timpurile și anotimpurile Bucureștiului*, București: Editura Tineretului 1960.
- Adrian Majuru: *Bucureștii mahalalelor sau periferia ca mod de existență*, București: Editura Compania 2003.
- Paul Morand: *București*, trad. de Marian Papahagi și Ion Pop ; Pref. și note de Ion Pop, Cluj: Echinox 2000. (Paul Morand: *Bucharest*, Paris: Editions Plon 1934, 1935)
- Irina Nicolau, Ioana Popescu: *O stradă oarecare din București*, București: Nemira 1999. (v. recenzia Gabrielei Trifescu în *Observator Cultural* Nr. 6, [online](#))
- Constantin Olteanu: *File din istoria Bucureștilor. Însemnările unui primar general*, București: Editura Aldo 2004.
- Alexandru Predescu: *Vremuri vechi bucureștene*, București: Editura pentru Turism 1990.
- Tudor Ștefănescu: *Orașul cu amintiri*, București: Editura Ion Creangă 1979.
- Lelia Zamani: *Bucureștii în sărbătoare*, 2 vol., București: Editura Cartea de Buzunar 2003.
- Mustafa Balel: *Bükreş Günleri*, Sivas, Türkiye: Eylül Yayınları, 1985.

14.4 Imagini

- Aurel Bauh: *București*. album foto, București : Editura de Stat pentru Literatură și Artă 1957.
- *București - Starea orașului*, (*Bucharest - the Condition of the City*), catalog al expoziției la Sala Dalles București 1990.
- Adrian C. Corbu: *Bucureștii vechi, documente iconografice*, București 1936.
- Henri Stahl: *Bucureștii ce se duc*, cu 93 fotografii originale, Vălenii de Munte : Neamul Românesc 1910, reprint București : Do-minoR 2002.
- Gheorghe Leahu: *Bucureștiul dispărut*, București: Editura Arta Grafică 1995.
- *București 1459-2009. 550 de ani de la prima atestare documentară*, volum îngrijit de Radu Oltean - **recenzie**

14.5 Referințe pentru monumente

- D. Almaș, I. Panait: *Curtea Veche din București*, București, 1974
- *Ansamblul Sala Palatului*, București: Editura Meridiane, 1963
- Articol *Bucarest / Bucharest / Bukarest* în catalogul de imagini al expoziției *ICOMOS pro Romania* Paris. Londra, München, Budapesta, Kopenhaga, Stockholm 1989/1990, ICOMOS - Journal of the German National Committee 1, p. 31-40.
- Gheorghe I. Cantacuzino: *Biserica Mărcuța*, București, 2003
- Vasile Drăguț: *Dicționar enciclopedic de artă medievală românească*, București, 2000, p. 105-107.
- Florentina Dumitrescu: *Biserica Mihai Vodă*, București, 1969
- George D. Florescu: *Din vechiul București. Biserici, curți boeresti și hanuri după două planuri inedite dela sfârșitul veacului al XVIII-lea*, București, 1935
- Nicolae Ghica-Budești: *Evoluția arhitecturii în Muntenia și Oltenia. I. Înfrâuririle străine de la origine pâna la Neagoe Basarab*, în: Buletinul Comisiunii Monumentelor Istorice (BCMI) XX (1927), fasc. 53-54, p. 121-158.
- Nicolae Ghica-Budești: *Evoluția arhitecturii în Muntenia și Oltenia. II. Vechiul stil românesc din veacul al XVI-lea, în BCMI, XXIII (1930), fasc. 63-66.*
- Nicolae Ghica-Budești: *Evoluția arhitecturii în Muntenia și Oltenia. III. Veacul al XVII-lea, în: BCMI XXV (1932), fasc. 71-74.*
- Nicolae Ghica-Budești: *Evoluția arhitecturii în Muntenia și Oltenia. IV. Noul stil din veacul al XVIII-lea, în: BCMI, XXIX (1936), fasc. 87-90.*
- Dana Harhoiu: *București, un oraș între orient și occident (Bucarest, une ville entre orient et occident)*, text ro./fr., ed. de Uniunea Arhitecților din România, București: Ed. Simetria 1997.
- Aurora Ilieș: *Biserica Mănăstirii Colțea*, București, 1969
- Grigore Ionescu: *București: Orașul și monumentele sale*, București, 1956
- Neculai Ionescu-Ghinea: *Altare ucise*, în: *Magazin istoric* decembrie 2005, p. 30-32.
- P. E. Miculescu: *Monumentele de pe Dealul Patriarhiei*, București, 1967
- Cristian Moisesescu: *Biserica Curtea Veche*, București, 1967
- I. Panait: *Hanul Manuc: cercetări arheologice*, în: Buletinul Monumentelor Istorice (BMI) 2/1972, p. 3.
- I. Panait: *Curtea Domnească din București în secolul al XVI-lea, în: Buletinul Monumentelor Istorice (BMI) 2/1973, p. 3.*
- Cornelia Pillat: *Biserica Crețulescu*, București, 1969
- Andrei Pippidi, *București istorie și urbanism*, București: ed. Do-minoR, 2002
- Corina Popa: *Mănăstirea Plumbuita*, București, 1968
- Corina Popa și Dumitru Năstase: *Biserica Fundenii Doamnei*, București, 1969
- Radu Popa: *Mogoșoaia. Palatul și muzeul de artă brâncovenească*, București: Editura Meridiane, 1962
- George Potra: *Istoricul hanurilor Bucureștene*, București: Editura Științifică și Enciclopedică, 1985
- Simion Săveanu: *Enigmele Bucureștilor*, București: Editura pentru turism, 1973
- Paul Simionescu, Paul Cernovodeanu: *Cetatea de scaun a Bucureștilor: consemnări, tradiții, legende*, Editura Albatros, București, 1976
- Nicolae Stoicescu: *Repertoriul bibliografic al monumentelor feudale din București*, București, 1961
- Florian Georgescu, Paul Cernovodeanu, Alexandru Cebuc, *Monumente din București*, Editura Meridiane, București, 1966

14.6 Statistici, urbanistică

- Direcția Centrală de Statistică, Direcția Orășenească de Statistică București (ed.): *Anuarul statistic al orașului București*, București 1959.
- Florian Georgescu, Alexandru Cebuc, Petre Daiche: *Probleme edilitare bucureștene*. 1. Alimentarea cu apă, 2. Canalizarea Dâmboviței, 3. Asanarea lacurilor din nordul capitalei, București: Muzeul de Istorie a Orașului București (MIMB) 1966.
- Dumitru F. Mihalache (ed.): *București la a XX-a aniversare a eliberării patriei. Cifre și imagini*, Sfatul popular al orașului București. Dir. centr. de statistică, Dir. orășenească de statistică București 1964.
- Vintilă M. Mihăilescu: *Evoluția geografică a unui oraș*, București: Paideia 2003.
- Grigore Posea, Ioana Ștefănescu: *Municipiul București cu sectorul agricol Ilfov*, București: Editura Academiei 1984.

14.7 Economie

- Ghidul unităților comerciale ale capitalei, București: Ministerul Comerțului Interior 1962.
- D. Hagi Theodoraky: *Amintiri din trecutul negustoresc*, București : Do-minoR 2003.

14.8 Bucureștiul în literatură

- Mateiu Caragiale: *Craii de Curtea Veche*, roman, București: Editura Cartea Românească 1929.
- Tudor Arghezi, *Cu bastonul prin București*, București: Editura Minerva 1972.
- Isac Peltz: *Calea Văcărești*, roman, București: Editura Minerva 1989².
- Florentin Popescu: *Carte de dragoste pentru București*, București: Editura Eminescu 1986.
- Mircea Cărtărescu, *Orbitor*, București: Editura Humanitas 2007.

15 Legături externe

- Primăria Municipiului București
- Primării: Sectorul 1 – Sectorul 2 – Sectorul 3 – Sectorul 4 – Sectorul 5 – Sectorul 6
- Site turistic despre București: ro.discover-bucharest.com

- Ce știi despre istoria Bucureștiului? | RĂSPUNSURI, 12 august 2009, Andreea Dogar, *Evenimentul zilei*
- Lista completa a codurilor postale din București
- Wikia are un wiki despre: București
- Bucureștiul - de la stâna lui Bucur la cetatea de scaun a lui Vlad Țepeș, 11 ianuarie 2013, Vlad Ignat, *Adevărul*
- București, cea mai urâtă și nedezvoltată capitală europeană, 26 aprilie 2011, *Vertical News*
- București, un “batranel” simpatic, 20 septembrie 2006, *Evenimentul zilei*
- HARTA PROVINCIALILOR care trăiesc visul bucureștean. De unde „se trage” populația Capitalei și câți bucureșteni get-beget mai sunt, 26 iunie 2013, Cristina Lica, *Evenimentul zilei*
- Alexandru RUȘI: Internet, mon amour. Ce știți despre București ?, 26 decembrie 2010, *Amos News*
- VremeaBuc.ro prognoză meteo pentru București

Transport

- Mersul Trenurilor de călători
- Aeroportul Internațional Otopeni
- Aeroportul Aurel Vlaicu
- Metrorox
- www.autogari.ro - Transportul rutier de persoane
- Harta transportului in comun din Bucuresti

Hărți

- Harta turistica a Bucurestiului
- Hartă și descrieri detaliate pe Wikimapia
- Harta Monumentelor Istorice din București

Imagini

- Poze din Bucureștiul vechi
- Romania e frumoasa (35): imagini din Bucurestiul sub zapada, 15 februarie 2012, *RazvanPascu.ro*

Video

- BUCUREȘTIUL, văzut de o DRONĂ. Cum arată Capitala de la înălțime - VIDEO, 11 ianuarie 2014, Sorin Breazu, *Evenimentul zilei*

16 Vezi și

- Statistici pentru București
- Cronologia istorică a Bucureștiului
- Listă de personalități născute în București
- Lista primarilor Bucureștiului
- Liste legate de București
- Lista monumentelor istorice din București
- Galeria de steme și steaguri ale municipiului București
- Transport în București
- Lista garilor, autogărilor și a aerogărilor din București

17 Text and image sources, contributors, and licenses

17.1 Text

- **București Sursă:** <https://ro.wikipedia.org/wiki/Bucure%C8%99ti?oldid=10210914> **Contribuitori:** Gutza, Florin~rowiki, Iulianu, Radufan, Mihai, Ronline, Bogdan, Danutz, Hashar, Lucian~rowiki, Bojin~rowiki, Defrenkororit, Tobias Conradi~rowiki, לָטֵרִי רִינְהָרֵט, Laurap, Elerium, Romihaitza, MihaitzaBot, Razvanux, Rebel, Mishuletz, GooseTea, Wars, Helixdq~rowiki, YurikBot, Palica, Opossum, AdiJap, RaimunD, Vlad, Chobot, Jean, RobotQuistnix, Orioane, Groaznic, Mihai Andrei, Klaus Jaster, Emily, Bunu vio, Olario, Mihail ioniu, Anclation, Alex:D, Remigiu, Strainu, R.S., RebelRobot, Andrei Stroe, Miehs, Necenzurat, FlaBot, Strainubot, Qyd~rowiki, Cris27, Lar2ro, NeaNita, Pixi, Ercsaba74, Lucifer80, Roamata, Adriatikus, Jokes Free4Me, Vietnam~rowiki, Highpriority, Voicu, GEO, Tribalgun, Olahus2, EMINESCU, Octavian Miclescu, Adic, Vlad The Great, Victor Blacus, Mihaivoiculescu, Escarbot, Rsocol, Ledeanu, Krokodilu, TuvicBot, Romina 91, Alesia17, Thijs!bot, Sokoban~rowiki, JAnDbot, Razvan85, Afil, Minisarm, CommonsDelinker, Dsokebin, Placet experiri, Rg~rowiki, RoMex, IleanaCosanziana, Dni-wiki, Cezarika1, Gimbrinel, SirJibby, Mycomp, Valibrasov, Urzică, Goliath, Dwarf, Turbojet, Horia mar, VolkovBot, Andrei88, Aibot, Endriu, AndreiBirsan, Adyadriano, Mocu, TXiKiBoT, Bogdantri, Ommiy-Pangaeus, Relatii publice, Andrein, Firilacroco, Zseba, SieBot, Synthebot, Edomer, Dan Rascanu, Lucian GAVRILA, Rad Urs, Idioma-bot, Infarom~rowiki, GeoAtrides, Dr2005, BotMultichill, Venator, Baditastefan, AlleborgoBot, Byrialbot, Impy4ever, RadufanBot, Romanow, Misuroz~rowiki, FeodorBezuho, Razvanus, Vasile.cotovanu, PipepBot, Démonalb, Nenea hartia, Skydiver~rowiki, Gikü, Gavrilab, Gerovinos, Asybaris01, Ewan, DragonBot, Nicolae Coman, Ark25, Nebhotep, Creativ web, PixelBot, Dinugaber, Diego pmc, Spiridon Ion Cepleanu, BOTarate, Alexandru.giurca, MirceaM23, SilvonenBot, Smex, Thogo, Bogdanp93, Gscripcariu, Mishu90, Pandur, D39~rowiki, CarsacBot, WikiDreamer Bot, Numbo3~bot, Lajsikoni, HerculeBot, 12345anonim2009, FirilacrocoBot, L.Kenzel, Luckas~bot, Eugen Dihoru, Luciandrei, ArkBot, MSClaudiu, Loverboy, Andrei Lilian, Jhendin, Pibotgourou, Jotterbot, Rubinbot, Chauchat~rowiki, Sorinucu2007, Skaterbv, Vătui I. Costinel, Andrebot, Sebigansca, DumitruCantea, Afbtorrent, ArthurBot, Plumpy1995, Taticulmecherilor, ByOnu, Gwapobluebird, Xqbot, Mgall, Simbotin, RedBot, Almabot, Carismagic, Media~rowiki, Micheletb, Bornaz Sebastian, Nadim.alex, Ionutzmovie, Tzifrea, Rgvis, Dannyovidiu, Ipsese, Randunelelor, Dandany95, Yahal.Olal, Eddie Nixon, H. Krichel ist ein oberfauler Student!, Innv, Ioan marculeț, Razvandecu, Vandvin, Locator, TobeBot, Eurx, Nashu2k, Popa tutoveanu, Spirtu, Dinamik~bot, Tudorandrei88, Ida Shaw, Alex buzatu, Mihnea.radu, MastiBot, Cornel.Eftimie, Cezmihai, EmausBot, Roplay, Bogdanb (nou), BAICAN XXX, ZéroBot, Ionutp, Jauchegrubentotalanierung, Raymond in der englischen Ausgabe, Tykryt, Velaurius, Florinmur, Vladimir-Adrian, Kikiricky, Csergiu, Courcelles, Alin, Basshunter, Gabitu71, Collector1900, Aaaandrei, WikitanvirBot, Octavix, Mike abc, Mocanug, Hype supper, Alex Nico, A.Catalina, Mikiadi, Sula verde, The kurdish, Vipe21011988, MerIlwBot, Alexandru M., Radumarinescu, Cotelestar, Slyther, AvicBot, Tolea93, Stefanristi, Vagobot, Pafsanias, Cristian Gabriel Ștefănescu, Sorin Cosma, Lare 11, Caddy97, Ayska, Shoturban, Alexeynemov4, ALIENplus, Loránd Salvan, DarafshBot, Stormdesigner, Teddszul, Costache Marian, Hilmorle, Opas, GÜT, LacriFlori5, XXN, Ely Elena, Softess21, Lucianxx9o, Crislia, Mariansorin66, Gdaniel111, Idsocol, Mrazvan22, Alex Khan93, Addbot, Cristian Cirilanaru, BreakBot, PhoenixiaExpress, Vremeaculj, Cosmin777, XXN~bot, Acruj, Dan Mihai Pitea, Wintereu, Anatech, Nissandra, Kasaj Eduard, Popov stefan, SamJigga, Bukarester, Edy272727272728282828, Rutiero, Raul1372, Uzernou1, Mironinja4, Rlk1710, Desfundarecanalizare, HardstyleGB, Sorin lucian 1986, Flori flor, KasparBot și Anonim: 445

17.2 Images

- **Fișier:91-Iveco-Citelis.jpg Sursă:** <https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/0/06/91-Iveco-Citelis.jpg> **Licență:** Public domain **Contribuitori:** Transferred from ro.wikipedia; transferred to Commons by User:Gikü using CommonsHelper. **Artist original:** GabyDumy at ro.wikipedia
- **Fișier:Academia de Studii Economice.jpg Sursă:** https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/8/8f/Academia_de_Studii_Economice.jpg **Licență:** CC BY-SA 3.0 ro **Contribuitori:** Operă proprie **Artist original:** Mihai Petre
- **Fișier:Arcul de Triumf, Bucuresti.JPG Sursă:** https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/3/3b/Arcul_de_Triumf%2C_Bucuresti.JPG **Licență:** CC BY-SA 3.0 ro **Contribuitori:** Operă proprie **Artist original:** Zgriptor
- **Fișier:Biserica_char"0022relax{}Buna_Vestirechar"0022relax{}_-Curtea_Veche.jpg Sursă:** https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/3/3b/Biserica_%22Buna_Vestire%22_-Curtea_Veche.jpg **Licență:** CC BY-SA 3.0 ro **Contribuitori:** Operă proprie **Artist original:** Andreiscurei
- **Fișier:Biserica_Cioplea_Bucuresti.jpg Sursă:** https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/e/e9/Biserica_Cioplea_Bucuresti.jpg **Licență:** CC-BY-SA-3.0 **Contribuitori:** Operă proprie **Artist original:** Bogdan Giușcă
- **Fișier:Biserica_greaca.JPG Sursă:** https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/1/1c/Biserica_greaca.JPG **Licență:** CC BY-SA 1.0 **Contribuitori:** Transferred from ro.wikipedia to Commons. **Artist original:** The original uploader was Alesia17 at română Wikipedia
- **Fișier:Buc.Str.Blănari1836.jpg Sursă:** <https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/c/c9/Buc.Str.Bl%2C4%83nari1836.jpg> **Licență:** Public domain **Contribuitori:** Această lucrare este, de asemenea, în domeniul public în țările și zonele în care durata drepturilor de autor este viața autorului plus 70 de ani sau mai puțin. **Artist original:** uploaded by Spiridon Ion Cepleanu
- **Fișier:BucarestSinagoga.jpg Sursă:** <https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/6/62/BucarestSinagoga.jpg> **Licență:** Public domain **Contribuitori:** Operă proprie (Original text: *Selfmade photo*) **Artist original:** MM
- **Fișier:Bucharest-Coat-of-Arms.png Sursă:** https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/1/19/ROU_Bucharest_CoA.png **Licență:** Public domain **Contribuitori:** Operă proprie **Artist original:** Cornel.Eftimie
- **Fișier:Bucharest_HESS_bus_1.jpg Sursă:** https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/b/bc/Bucharest_HESS_bus_1.jpg **Licență:** Public domain **Contribuitori:** <http://ratb.stfp.net/index.cgi?txx=Au> **Artist original:** Stefan Puscasu
- **Fișier:Bucharest_Lutheran.jpg Sursă:** https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/b/b1/Bucharest_Lutheran.jpg **Licență:** CC-BY-SA-3.0 **Contribuitori:** photo by Joe Mabel **Artist original:** Joe Mabel
- **Fișier:Bucharest_V3A_tram_1.jpg Sursă:** https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/8/8a/Bucharest_V3A_tram_1.jpg **Licență:** Public domain **Contribuitori:** <http://ratb.stfp.net/index.cgi?txx=Ar> **Artist original:** Stefan Puscasu
- **Fișier:Bucharest_around_1900.JPG Sursă:** https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/c/c0/Bucharest_around_1900.JPG **Licență:** Public domain **Contribuitori:** Europa. Alfred Philippson. Zweite Auflage. Leipzig und Wien. 1906 **Artist original:** Scan made by Olahus

- **Fișier: Bucharest_in_1927.jpg** Sursă: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/4/45/Bucharest_in_1927.jpg Licență: Public domain Contribuitori: ? Artist original: ?
- **Fișier: Bucharest_in_Europe.png** Sursă: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/a/a8/Bucharest_in_Europe.png Licență: CC-BY-SA-3.0 Contribuitori: This locator map was made by Highpriority using File:Europe blank map.png as source. Artist original: Highpriority
- **Fișier: Bucuresti_satellite_2005.jpg** Sursă: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/8/82/Bucuresti_satellite_2005.jpg Licență: Public domain Contribuitori: NASA Landsat 7 Artist original: Provided through NASA's Earth Science Enterprise Scientific Data Purchase Program. Produced, under NASA contract, by Earth Satellite Corporation
- **Fișier: Bukarest_1900.JPG** Sursă: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/8/81/Bukarest_1900.JPG Licență: Public domain Contribuitori: [1] Artist original: Necunoscut
- **Fișier: Bukarest_topo_old.PNG** Sursă: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/0/01/Bukarest_topo_old.PNG Licență: Public domain Contribuitori: this map and this map. Artist original: Military mapping authority of Austria-Hungary
- **Fișier: Carol_Davila_bgju.jpg** Sursă: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/e/e1/Carol_Davila_bgju.jpg Licență: CC-BY-SA-3.0 Contribuitori: ? Artist original: ?
- **Fișier: Cercul_Militar.JPG** Sursă: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/9/96/Cercul_Militar.JPG Licență: CC BY-SA 3.0 ro Contribuitori: Operă proprie Artist original: Crysanta
- **Fișier: Circle_frame.svg** Sursă: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/1/18/Circle_frame.svg Licență: Public domain Contribuitori: Operă proprie Artist original: PleaseStand
- **Fișier: Coat_of_arms_of_Romania.svg** Sursă: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/7/70/Coat_of_arms_of_Romania.svg Licență: Public domain Contribuitori: User:Alex:D Artist original: User:Alex:D
- **Fișier: Commons-logo.svg** Sursă: <https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/4/4a/Commons-logo.svg> Licență: Public domain Contribuitori: This version created by Pumbaa, using a proper partial circle and SVG geometry features. (Former versions used to be slightly warped.) Artist original: SVG version was created by User:Grunt and cleaned up by 3247, based on the earlier PNG version, created by Reidab.
- **Fișier: Curtea_Veche_1.jpg** Sursă: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/7/7d/Curtea_Veche_1.jpg Licență: CC BY-SA 3.0 ro Contribuitori: Operă proprie Artist original: Nicubunu
- **Fișier: Dambovita_near_Ciurel_Bridge_in_Bucharest.jpg** Sursă: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/6/69/Dambovita_near_Ciurel_Bridge_in_Bucharest.jpg Licență: CC BY-SA 3.0 Contribuitori: Operă proprie Artist original: CristianChirita
- **Fișier: EPP_Congress_2364_(8096729413).jpg** Sursă: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/ro/d/de/EPP_Congress_2364_%288096729413%29.jpg Licență: Utilizare cinstită Contribuitori: EPP_Congress_2364 Artist original: European People's Party
- **Fișier: Europe_(orthographic_projection).svg** Sursă: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/c/c6/Europe_%28orthographic_projection%29.svg Licență: CC BY-SA 3.0 Contribuitori: Această imagine vectorială a fost creată cu Inkscape. Artist original: Ssolbergj
- **Fișier: Financial_Plaza_Bucuresti_1.jpg** Sursă: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/9/90/Financial_Plaza_Bucuresti_1.jpg Licență: CC BY-SA 3.0 Contribuitori: Operă proprie Artist original: Mihai Petre
- **Fișier: Flag_of_Brazil.svg** Sursă: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/0/05/Flag_of_Brazil.svg Licență: Public domain Contribuitori: SVG implementation of law n. 5700/1971. Similar file available at Portal of the Brazilian Government (accessed in November 4, 2011) Artist original: Governo do Brasil
- **Fișier: Flag_of_Bulgaria.svg** Sursă: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/9/9a/Flag_of_Bulgaria.svg Licență: Public domain Contribuitori: The flag of Bulgaria. The colors are specified at <http://www.government.bg/cgi-bin/e-cms/vis/vis.pl?s=001&p=0034&n=000005&g=as>: Artist original: SKopp
- **Fișier: Flag_of_Canada.svg** Sursă: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/c/cf/Flag_of_Canada.svg Licență: Public domain Contribuitori: ? Artist original: ?
- **Fișier: Flag_of_Cyprus.svg** Sursă: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/d/d4/Flag_of_Cyprus.svg Licență: Public domain Contribuitori: Operă proprie Artist original: User:Vzb83
- **Fișier: Flag_of_France.svg** Sursă: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/c/c3/Flag_of_France.svg Licență: Public domain Contribuitori: http://www.diplomatie.gouv.fr/de/frankreich_3/frankreich-entdecken_244/portrat-frankreichs_247/die-symbole-der-franzosischen-republik_260/trikolore-die-nationalfahne_114.html Artist original: This graphic was drawn by SKopp.
- **Fișier: Flag_of_Germany.svg** Sursă: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/b/ba/Flag_of_Germany.svg Licență: Public domain Contribuitori: ? Artist original: ?
- **Fișier: Flag_of_Greece.svg** Sursă: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/5/5c/Flag_of_Greece.svg Licență: Public domain Contribuitori: own code Artist original: (of code) cs:User:-xfi- (talk)
- **Fișier: Flag_of_Hungary.svg** Sursă: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/c/c1/Flag_of_Hungary.svg Licență: Public domain Contribuitori:
- **Flags of the World – Hungary** Artist original: SKopp
- **Fișier: Flag_of_Moldova.svg** Sursă: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/2/27/Flag_of_Moldova.svg Licență: Public domain Contribuitori: vector coat of arms image traced by User:Nameneko from Image:Moldova gerb large.png. Construction sheet can be found at <http://flagspot.net/flags/md.html#const> Artist original: Nameneko and others

- **Fișier:Flag_of_Nigeria.svg** Sursă: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/7/79/Flag_of_Nigeria.svg Licență: Public domain Contribuitori: ? Artist original: ?
- **Fișier:Flag_of_Romania.svg** Sursă: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/7/73/Flag_of_Romania.svg Licență: Public domain Contribuitori: Operă proprie Artist original: AdiJapan
- **Fișier:Flag_of_Russia.svg** Sursă: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/f/f3/Flag_of_Russia.svg Licență: Public domain Contribuitori: Государственный флаг Российской Федерации. Цвета флага: (Blue - Pantone 286 C, Red - Pantone 485 C) взят из [1][2][3][4] Artist original: Zscout370
- **Fișier:Flag_of_the_People's_Republic_of_China.svg** Sursă: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/f/fa/Flag_of_the_People's_Republic_of_China.svg Licență: Public domain Contribuitori: Operă proprie, http://www.protocol.gov.hk/flags/eng/n_flag/design.html Artist original: Drawn by User:SKopp, redrawn by User:Denelson83 and User:Zscout370
- **Fișier:Flag_of_the_United_Kingdom.svg** Sursă: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/a/ae/Flag_of_the_United_Kingdom.svg Licență: Public domain Contribuitori: Operă proprie per data at <http://flagspot.net/flags/gb.html> Artist original: Original flag by Acts of Union 1800
- **Fișier:Flag_of_the_United_States.svg** Sursă: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/a/a4/Flag_of_the_United_States.svg Licență: Public domain Contribuitori: SVG implementation of U. S. Code: Title 4, Chapter 1, Section 1 [1] (the United States Federal "Flag Law"). Artist original: Dbenbenn, Zscout370, Jacobolus, Indolences, Technion.
- **Fișier:Flickr_-_fusion-of-horizons_-_Biserica_Armenească_(3).jpg** Sursă: [https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/3/34/Flickr_-_fusion-of-horizons_-_Biserica_Armenească_\(3\).jpg](https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/3/34/Flickr_-_fusion-of-horizons_-_Biserica_Armenească_(3).jpg) Licență: CC BY 2.0 Contribuitori: Flickr Artist original: fusion-of-horizons
- **Fișier:Gara_de_Nord_vedere_coloane.jpg** Sursă: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/8/86/Gara_de_Nord_vedere_coloane.jpg Licență: CC BY 2.0 Contribuitori: Gara de Nord Artist original: DanPlaton
- **Fișier:Gtk-dialog-info.svg** Sursă: <https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/b/b4/Gtk-dialog-info.svg> Licență: LGPL Contribuitori: <http://ftp.gnome.org/pub/GNOME/sources/gnome-themes-extras/0.9/gnome-themes-extras-0.9.0.tar.gz> Artist original: David Vignoni
- **Fișier:Hanul_lui_manuc_int_07.JPG** Sursă: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/7/72/Hanul_lui_manuc%2C_int_07.JPG Licență: CC BY-SA 3.0 Contribuitori: Operă proprie Artist original: sailko
- **Fișier:Harta_transportului_în_comun_București.svg** Sursă: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/0/07/Harta_transportului_%C3%AEn_comun_Bucure%C8%99ti.svg Licență: CC BY-SA 3.0 Contribuitori: Folosit cu permisiunea <http://transbuc.info> Artist original: BerceniCity
- **Fișier:Hotel_Continental_-_Calea_Victoriei.jpg** Sursă: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/9/9b/Hotel_Continental_-_Calea_Victoriei.jpg Licență: CC BY-SA 3.0 ro Contribuitori: Operă proprie Artist original: Mihai Petre
- **Fișier:Iulia_Hasdeu_as_a_student_in_Paris.jpg** Sursă: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/c/cc/Iulia_Hasdeu_as_a_student_in_Paris.jpg Licență: Public domain Contribuitori: <http://www.muzeulhasdeu.ro/imagini/img051.jpg> Artist original: Unknown, 1886
- **Fișier:Map_pointer.svg** Sursă: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/d/d2/Map_pointer.svg Licență: Public domain Contribuitori: Image:Map_pointer.gif Artist original: Petr Dlouhý
- **Fișier:Moara_lui_Assan_ilustratie.jpg** Sursă: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/e/e9/Moara_lui_Assan_ilustratie.jpg Licență: Public domain Contribuitori: http://www.bucurestifm.ro/files/400/Moara_lui_Assan400.jpg Artist original: Necunoscut
- **Fișier:Nicolae_Paulescu_1897b.jpg** Sursă: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/8/8e/Nicolae_Paulescu_1897b.jpg Licență: CC BY 4.0 Contribuitori: <http://wellcomeimages.org/indexplus/image/L0074164.html> Artist original: Necunoscut
- **Fișier:Nuvola_Romanian_flag.svg** Sursă: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/4/45/Nuvola_Romanian_flag.svg Licență: Public domain Contribuitori: Operă proprie Artist original: Min's
- **Fișier:Over_unirii_square_2.jpg** Sursă: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/9/95/Over_unirii_square_2.jpg Licență: CC-BY-SA-3.0 Contribuitori: Transferred from en.wikipedia; transferred to Commons by User:Leoboudv using CommonsHelper. Artist original: Original uploader was Cristian Adrian at en.wikipedia
- **Fișier:Padlock-silver.svg** Sursă: <https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/f/fc/Padlock-silver.svg> Licență: CC0 Contribuitori: http://openclipart.org/people/Anonymous/padlock_aj_ashton_01.svg Artist original: This image file was created by AJ Ashton. Uploaded from English WP by User:Eleassar. Converted by User:AzaToth to a silver color.
- **Fișier:Palatul_Camerei_Deputatilor1.jpg** Sursă: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/9/9f/Palatul_Camerei_Deputatilor1.jpg Licență: CC BY 2.5 Contribuitori: Transferred from ro.wikipedia to Commons. Artist original: The original uploader was Pixi at română Wikipedia
- **Fișier:Palatul_Casei_de_Depuneri,_Consemnațiunii_și_Economie_Bucuresti.jpg** Sursă: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/7/75/Palatul_Casei_de_Depuneri%2C_Consemna%C8%9Biuni_%C8%99i_Economie_Bucuresti.jpg Licență: CC BY-SA 3.0 ro Contribuitori: Operă proprie Artist original: Tiberiu Neag

- **Fișier:Pentax_006_Parcul_Herastrau_B-II-a-A-18802.jpg** Sursă: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/6/68/Pentax_006_Parcul_Herastrau_B-II-a-A-18802.jpg Licență: CC BY-SA 3.0 ro Contribuitori: Operă proprie Artist original: CristianChirita
- **Fișier:ROU_Bucharest_Flag.png** Sursă: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/3/39/ROU_Bucharest_Flag.png Licență: Public domain Contribuitori: Transferred from en.wikipedia to Commons. Artist original: The original uploader was Phaseitem at engleză Wikipedia
- **Fișier:Reformed_(calvin)_church_in_Bucharest.JPG** Sursă: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/0/01/Reformed_%28calvin%29_church_in_Bucharest.JPG Licență: Public domain Contribuitori: Operă proprie Artist original: Olahus
- **Fișier:Romania_location_map.svg** Sursă: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/d/d7/Romania_location_map.svg Licență: CC BY-SA 3.0 Contribuitori: own work, using United States National Imagery and Mapping Agency data Artist original: NordNordWest
- **Fișier:Sfantul_ilie_bucuresti.jpg** Sursă: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/f/f2/Sfantul_ilie_bucuresti.jpg Licență: Public domain Contribuitori: http://ro.wikipedia.org/wiki/Imagine:Sfantul_ilie_bucuresti.jpg Artist original: ro:Utilizator:Olahus2
- **Fișier:Statie_Metrou_-_Titan.jpg** Sursă: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/9/93/Statie_Metrou_-_Titan.jpg Licență: CC BY-SA 3.0 Contribuitori: Operă proprie Artist original: Mihai Petre
- **Fișier:Stavropoleos-.jpg** Sursă: <https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/9/92/Stavropoleos-.jpg> Licență: CC BY 2.0 Contribuitori: Flickr: stavropoleos Artist original: fusion-of-horizons
- **Fișier:Sturdza_palace_Ministry_of_Foreign_Affairs_Bucharest_Romania.jpg** Sursă: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/1/1f/Sturdza_palace_Ministry_of_Foreign_Affairs_Bucharest_Romania.jpg Licență: Public domain Contribuitori: http://www1.pmb.ro/pmb/bucuresti/poze_bucuresti/foto%20vechi/palatul%20sturdza_L.jpg Artist original: Necunoscut
- **Fișier:Teatrul_Evreiesc_de_Stat.jpg** Sursă: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/1/1c/Teatrul_Evreiesc_de_Stat.jpg Licență: CC-BY-SA-3.0 Contribuitori: ? Artist original: ?
- **Fișier:Universitatea_din_Bucuresti_din_Piata_Universitatii.jpg** Sursă: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/b/b7/Universitatea_din_Bucuresti_din_Piata_Universitatii.jpg Licență: CC BY-SA 2.0 Contribuitori: Universitatea din Bucuresti Artist original: claudiu nh from BUCURESTI, ROMANIA
- **Fișier:Wikidata-logo.svg** Sursă: <https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/f/ff/Wikidata-logo.svg> Licență: Public domain Contribuitori: Operă proprie Artist original: User:Planemad
- **Fișier:Wikivoyage-Logo-v3-icon.svg** Sursă: <https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/d/dd/Wikivoyage-Logo-v3-icon.svg> Licență: CC BY-SA 3.0 Contribuitori: Operă proprie Artist original: AleXXw
- **Fișier:Wiktp printable_without_text.svg** Sursă: <https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/e/ec/Wiktionary-logo.svg> Licență: CC BY-SA 3.0 Contribuitori: ? Artist original: ?

17.3 Content license

- Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0